

کتاب^۷ ایوب

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۴۰۲ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

کتاب ایوب

ایوب خوداترسی

۱ «عوص» سرزمین دورون ایتا مردای زندگی کودی کی اون نام ایوب بو. او مردای هیچ عیبی ناشتی و دوروستکار و خوداترس* بو و بدی جا دوری کودی. ۲ هفتا پسر و سه تا دُخترم داشتی. ۳ ایوب مال و منال هفت هیزارتا گوسفند، سه هیزارتا شوتور، پونصد جوفت* گاب و پونصدتا ماده اولاغ و ایتا عالمه نوکر بو. ایوب جِه تومام مردومانی کی شرق دورون زندگی کودیدی پیلتر بو.

۴ ایوب پسران نوبتی خوشان خانه میانی مهمانی دیدی و خوشان سه تا خاخور دعوت کودیدی کی اوشان امره غذا و شراب بوخورید. ۵ وختی کی هر کودام جِه اوشان مهمانی روزان تومام بوستی، ایوب خروس خوان وخت ویریشتی، خو زاکان دونبال اوسه کودی کی اوشان تقدیس بوکونه و هر کودام اوشان ره سوجاننئی قوربانئی* تقدیم بوکونه، چره کی خوره فیکر کودی: «شاید می زاکان گوناہ بوکوده بید و خوشان دیل دورون خودای کوفر بوگفته بید.» ایوب ا کار همیشه کودی.

ایوب اولی ايمتحان

۶ ایتا روز فرشته یان* بامویدی خوداوند ورجا بپا بئسه یید کی اوشان میان شیطانم ایسه بو. ۷ خوداوند شیطان واورسه: «جِه کویه آمون دری؟» شیطان خوداوند جواب بده: «زیمین سر شوئون آمون کودیم و گردستیم.» ۸ خوداوند شیطان بوگفته: «تی فیکر می خادم، ایوب رو نهه؟ اون مانستن زیمین سر پیدا نیبه، هیتا عیبی ناره و دوروستکار و خوداترسه و بدی جا دوری کونه.»

۹ شیطان و اگر دسته بوگفته: «آ خوداترسی، ایوب ره بی منظور نیه؟ ۱۰ مگه غیر انه کی تو اون و اون فک و فامیلان و تومام اون مال و منال موحافظت بوکودی؟ اون دسرنج برکت فدیی و اون گله یان زیمین سر زیاد کودی. ۱۱ ولی هسا تی دس دراز کون و هرچی کی داره اون جا فیگیر، بازین دینی کی تی رو میان کوفر گه.» ۱۲ خوداوند، شیطان بوگفته: «هسا تومام اون مال و منال تی دسان دورون نهه. فقط خودش آسیب نوا زئن.» او وخت شیطان جِه خوداوند ورجا بوشو.

۱۳ ایتا روز ایوب پسران و دختران خوشان پيله براز خانه غذا و شراب خوردن دیبید، ۱۴ کی ایتا قاصد ایوب ورجا بامو و بوگفته: «تی گابان، شخم زئن دیبید و تی ماده اولاغان اویه چرستن دیبید ۱۵ کی صبايان* حمله بوکودید و همه تان خوشان امره ببرید و تی نوکران شمشیر امره بوکوشتید. فقط من بتانستم می جان نجات بدم و تر و أخبر کونم.» ۱۶ اون گبان تومام نوبوسته بو کی اینفر دیگر بامو و بوگفته: «خودا آتش، آسمان جا فووسته و تی گوسفندان و چوپانان بوسوجانه. فقط من بتانستم فرار بوکونم تا تر و أخبر کونم.» ۱۷ هو مردای هوطو گب زئن دobo کی اینفر دیگر بامو و بوگفته: «کلدانیان* سه تا دسته بوبوستید و تی شوتوران طرف هوجوم باوردیدی و اوشان بودوزانه ییدی و تی نوکرانم شمشیر امره بوکوشتید. فقط من بتانستم فرار بوکونم تا تر و أخبر کونم.» ۱۸ هطویی گب زئن دobo کی اینفر دیگر بامو و بوگفته: «تی پسران و دختران خوشان پيله براز خانه غذا و شراب خوردن دیبید، ۱۹ کی ایدفعه یی

* ۱:۱ «خوداترسی» منظور پيله احترامی ایسه کی عمیقہ و دیل جا بیرون آیه و خوداوند شینه. * ۳:۱ «پونصد جوفت» - او موقع یان رسم بو کی کیشاورزی زیمینان دورون شخم زئن و اسی ایتا جوفت گاب و یا ورزای بکار گیفتیدی. * ۵:۱ سوجاننئی قوربانئی ایتا قوربانئی بو کی حیوان قوربانگاه سر در حوض خودا کاملاً سوجانه ییدی. * ۶:۱ متل عبری دورون «خودا پسران» بینویشته بوبوسته کی منظور هو فرشته یان ایسیدی. * ۱۵:۱ «صبايان» عرب زوان مردومانی بید کی خلیج فارس جنوب طرف زندگی کودیدی. * ۱۷:۱ قوم «کلدانیان» بیابانگرد و بادیه نشین بید و سرزمین عوص شرق طرف زندگی کودیدی.

ایتاً توند باد بیابان طرف جا ویریشته، چار طرف خانه ی بزه و اون تی زاکان سر فوگردانه و همه تان بمردید. فقط من بتانستم فرار بوکونم تا تر و أخبر کونم.»
 ۲۰ هو وخت ایوب ویریشته، خو لیاس ژنده مندره کوده، خو سر موی بتاشته و زمین سر بکفته و خودای سوجه بوکوده ۲۱ و بوگفته:

«لوخت و برنده می مار رحم جا بیرون باموم،
 لوخت و برنده میم دونیا جا شم.
 خوداوند فاده و خوداوندم فیگفته!
 خوداوند نام موتبارک به.»
 ۲۲ تومام آ پیشامدان میان، ایوب گونا نوکوده و خودای مقصر ندانسته.

ایوب دومی ایمتحان

۲ ایروز دیگر فرشته یان بامویدی و خوداوند ورجا بپا بئسه یید کی شیطانم اوشان امره بامو. ۲ خوداوند، شیطان جا واورسه: «جه کویه امون دری؟» شیطان خوداوند جواب بده: «زمین سر شوئون امون کودیم و گردستیم.»
 ۳ خوداوند شیطان بوگفته: «تی فیکر، می خادم ایوب رو نهه؟ اون مانستن هیکس زمین سر نیسه. هیچ عیبی ناره و دوروستکار و خوداترسه و بدی جا دوری کونه. اون هطویی خوره بداشته با انکی مر انتریک بوکودی کی اون بی دلیل ضرر برسائیم.» ۴ شیطان و اگر دسته بوگفته: «پوست عوض پوست. * آدم هرچی داره حاضره خو جان و اسی فاده. ۵ هسا تی دس دراز کون و اون گوشت و خاشان دس بزن، دینی کی تی جلو تر نفرین کونه.» ۶ خوداوند، شیطان بوگفته: «هسا اون، تی دس دورون نهه، فقط اون جان حفظ بوکون.»
 ۷ بازین شیطان جه خوداوند ورجا بوشو و ایوب کف پا تا سر تان چلکی دُمبل امره گیرفتار کوده. ۸ پس ایوب ایتا سفال تیکه اوساده تا هطویی کی خاکستر دورون نیسته بو خوره بخارانه.
 ۹ بازین اون زن بوگفته: «هطویی خوایی تر بداری؟* خودای نفرین بوکون و بیمیر!» ۱۰ ایوب و اگر دسته و بوگفته: «تو بی عقل زناکان مانستن گب زن دری. خوایی خوروم چیزان خودا جا قوبیل بوکونیم و بد چیزان اون جا قوبیل نوکونیم؟» ایوب تومام ا موصیتان بیده ولی خو گبان امره گونا نوکوده.

ایوب رفقان

۱۱ وختی ایوب سه تا رفقان کی اوشان نام الیفار تیمانی، بلد شوحی و صوفر نعماتی بو جه تومام بلایانی کی ایوب سر بامو بو و أخبر بوستید، خوشان خانه جا بوشویدی همدیگر ورجا و تصمیم بیگفتیدی بیشید، ایوب امره همدردی بوکونید تا آرام به.
 ۱۲ وختی جه دور ایوب بیده ییدی، اون نشناختید. بازین ایجگره بزه ییدی و ارسو فوکودیدی و خوشان لیاس ژنده مندره بوکودیدی و خاک خوشان سر فوکودید. ۱۳ بازین هفت شبنده روز اون امره زمین سر بینشید و هیچ کودام اون هیچی نوگفتید، چره کی بیده یید ایوب، درد خیلی زیادی تحمل کودن دره.

ایوب او روزی کی بدونیا بامو نفرین کونه

۳ بازین ایوب به گب بامو و او روزی کی بدونیا بامو نفرین بوکوده ۲ و بوگفته:
 ۳ «سیا به او روزی کی بدونیا باموم
 و او شبی کی می مار مر شکم اوساده.
 ۴ کاشکی هو روز ظولمات به!»

* ۴:۲ «پوست عوض پوست» عبری زوان دورون ایتا اصطلاح ایسه بینی هر آدمی دیگران جان به خطر تاوده و تومام چیزانی کی داره جه دس دهه تا خو جان حفظ بوکونه. * ۹:۲ ایوب زنای آ جمله ی طعنه امره بوگفته.

- کاشکی خودا بوجور جا اُون نیدینہ
و ہیچ نوری اُون دئتآوہ.
۵ کاشکی تاریکی و ظولمات اُون بپوشانہ
و اُون جور ہمیشہ ابر بئسہ
و کسوف اُون بترسانہ
۶ و او شب تاریکی و توند ظولمات* بیگیرہ
و جُر روزان سال نہ
و ماہان دورون بحیساب نایہ.
۷ ببہ کی او شب دورون ہیکس نتانہ زایدار بہ
و اُون دورون ہیکس ذوق آمرہ فریاد نزنہ.
۸ اوشانی کی نفرین کودن و اسی ہمیشہ حاضریدی، او روز نفرین بوکونید،
اوشانی کی لویاتان* انتریک کودن رہ ماہریدی.
۹ ستارہ یانی کی صُب سر شفق زنیدی تاریک بید،
او شب نور رافا بئسہ ولی نایہ
و صُب سیفیدہی نیدینہ.
۱۰ چرہ کی می مار رحم دران دئتوستہ
و سختی می چومان جا قایم نوکودہ.

- ۱۱ «چرہ او زماتی کی بدونیا باموم نمردم
و وختی رحم جا بیرون آمون دوبوم جان ندَم؟
۱۲ چرہ می مار مر خو زانویان سر بنہ
و کش گیفته کی شیر بدہ؟
۱۳ چونکی اگہ اُطو بوبوستہ بی تا ہسا آرامش آمرہ دراز کشہ ییم
و خوفتیم و ایستراحت کودیم،
۱۴ دونیا پادشایان و مشاوران ورجا
کی خوشان رہ قصرانی چاکودیدی کی ہسا ویرآندی،
۱۵ و یا حاکمانی ورجا کی زر داشتیدی
و خوشان خانہ یان نقرہ جا پور کودید.
۱۶ یا چرہ وارگادہ زاک مأنستن خاک جیر نوشوم،
زاک کی ہیوخت نور رنگ نیدہ؟
۱۷ اویہ شروز آدماں، اذیت و آزار کودن جا دس اوسآندی
و اوشانی کی خستہ ایسید ایستراحت کونیدی.
۱۸ اویہ اسیران آرامش آمرہ ہمدیگر مرہ زندگی کونید
و صاب کاران داد و فریاد نیشتاویدی.
۱۹ کوجہ دانہ و پیلہ دانہ اویہ ایسہ ییدی
و نوکران خوشان ارباب دس جا آزاد ایسید.

- ۲۰ «چرہ روشنایی، سختی بکشہ آدماں فادہ بہ
و زندگی، زرخ جانان؟
۲۱ کی خوشان مرگ آرزوی

* ۶:۳ توند ظولمات ینی ظولمات غلیظ * ۸:۳ افسانہ یان میان بامو کی لویاتان ایتا ہیولا بو، پیلہ پیچ واپیچ لانتی مأنستن، کی دریا دورون زندگی کودی و سمبل خراب کودن و ہرج و مرج بو.

کونیدی ولی نیافیدی،
 کی ویشتر جہ قایم بوسته گنجآن، اون؎ دونبال ایسید
 ۲۲ کی قبر یافتن؎ و اسی شاد بید
 و خوشحالی مرہ ذوق کونیدی.
 ۲۳ چرہ نور کسی؎ فادہ بہ
 کی اون؎ را قایم بوسته
 و خودا اون؎ دور و ور؎ دۆسته.
 ۲۴ چرہ کی آہ کشن؎ می نانہ
 و می گریہ زاری آب؎ مأنستن فیوہ.
 ۲۵ چرہ کی اونچی کی اون؎ جا وحشت داشتیم می سر بامو،
 اونچی کی اون؎ جا ترسہیم مرہ ایتفاق دکفته.
 ۲۶ آرام و قرار نأرم،
 مرہ آرامش وجود نأره، بلکی فقط پریشانی.»

الیفار؎ گبان

۴ بازین الیفار؎ تیمانی و اگر دستہ بوگفته:
 ۲ «اگہ کسی بخوایہ تی آمرہ گب بزہ، تانی تحمل بوکونی؟ خاب؎ ولی کی ایسہ
 کی تانہ گب زئن؎ جا دس اوسانہ؟
 ۳ بیدین؎ تو خیلی یان؎ نصیحت بوکودی و ضعیف؎ آدمآن؎ دس؎ بیگفتی.
 ۴ تی؎ گبان؎ جلیسک؎ خوردہ آدمآن؎ بپا بدأشته
 و زانویانی؎ کی پرکستیدی قوت؎ فادہیی.
 ۵ ولی ہسا؎ کی بلا تی سر بامو؎ دہ طاقت نأوری
 و اون؎ لمس؎ جا پریشان؎ بوستی.
 ۶ تی؎ خودا ترسی و اسی؎ نوأ ایطمینان؎ بدأری
 و تی بی عیب؎ رفتارآن؎ و اسی؎ اومید؟
 ۷ «تر یاد ببہ: کویدانہ بی گوناہ ہلاک؎ بوستہ؟
 و کویہ دوروستکار؎ آدمآن؎ جہ بین بوشویدی؟
 ۸ اوطویی کی من بیدم؎ اوشانی کی شرارت؎ شخم زیندی و ظلم؎ کاریدی
 بازین ہون؎ و اوینیدی.
 ۹ و خودا توند؎ نفس؎ آمرہ جہ بین شیدی
 و اون؎ باڈ؎ مرہ کی غیظ؎ جا ایسہ؎ نابود؎ بیدی.
 ۱۰ آ؎ شرور؎ آدمآن؎ وحشی شیر؎ مأنیدی کی نعرہ زیندی
 ولی خودا جوان؎ شیرآن؎ گازان؎ ایشکنہ.
 ۱۱ نرہ شیر بی غذایی؎ جا میرہ
 و مادہ شیر؎ زاکان؎ ویلان؎ بیدی.
 ۱۲ «خلوتی ایتا؎ گب بیشتاؤستم
 و اون؎ زمزمہ می گوش فآرسہ.
 ۱۳ می؎ پریشان؎ افکار؎ دورون؎ کی شب؎ خوابآن؎ جا بو؎
 ہو وختی کی آدمآن؎ سنگین؎ و آخاب؎ شیدی؎
 ۱۴ می؎ دیل و زالہ بترکستہ

و می توأم خاشان بپرکستید.
۱۵ ایتا روح جہ می جُلُو دوارستہ
و می جان مو راست بوستہ.

۱۶ اویہ بئسہ

ولی من نتأنستم اون ظاہیر بشناسم.
ایچی می چومان جُلُو نَہہ بو

و او خاموشی میان ایتا صدا بیشتاوستم کی بوگفته:
۱۷ (اینسانی کی خاک جا ایسہ تأنہ خودا ورجا پارسا بیہ؟

آدمی تأنہ خو خالق ورجا پاک بیہ؟
۱۸ خودا حتی خو خادمآن ايعتماد نوکونه

و خو فرشتهیان جا ایراد گیرہ،

۱۹ چی برسہ بہ آدمی کی خو بدن دورون ساکن ایسہ، بدنی کی گیلی خانہی مأنہ
و خاک جا آفریدہ بوبوستہ و بيد مانستن جہ بین شہ.

۲۰ ایتا صُب تا شب نابود بیدی

بدون آنکی کسی وأخبر بہ، تا ابد هلاک بیدی.

۲۱ اوشان خیمہی لافند زیمین جا بیرون نایہ

و بی حکمت میریدی؟

»هسا فریاد بزن؛ کسی ایسہ کی تی جواب بدہ؟

کویتا موقدسان جا کومک خوائی؟

۲ رأس راسی کی غیظ، احمق کوشہ

و حسودی، سادہ دیل هلاک کونہ.

۳ احمق بیدم کی خوشبخت بو

ولی ایدفعہیی اون خانہ نفرین بوبوستہ.

۴ اون زاکان امنیت نأریدی؛

محاکمہ میان پامال بید و هیکس نیسہ کی اوشان نجات بدہ.

۵ گوشنہیان اون محصول خوریدی،

حتی اون جہ تمشان میانم اوچینیدی

و تشنہیان اون مال و منال و اسی له له زنیدی.

۶ چرہ کی موصیت خاک جا وینریزہ

و سختیان واش مانستن زیمین جا زپہ زنہ،

۷ در حالی کی آدمی زاد سختی و اسی بدونیا آیہ،

هوطو کی آتش شوالہ بوجور شہ.

۸ »اگہ من بوم، خودا جا خواستیم

و می شکایت اون ورجا بردیم،

۹ اونی کی پیلہ دأنہ کارانی کونہ کی اَمی عقل جا ویشترہ

و عجیب کارانی کونہ کی نشا اوشان ایشمردن:

۱۰ وارش زیمین سر وارانہ

و آب صارا میان اوسہ کونہ.

۱۱ فروتن آدمان پیلہ دأنہ جاجیگا فأسانہ

و ماتم بزہ آدمان امن جیگا دورون سربولند کونہ،

۱۲ دغل بازان کلکان بی نتیجہ نہہ

کی اوشان دسان موفقیت جا کوتاہ بمأنہ.

۵

۱۳ آدمائی کی خوشآن حکیم دانیدی، اوشآن دوز و دغلکارآن دورون گیرفتار کونه
و حیلہ گراں نقشہ یان، فوری باطیل بہ.
۱۴ اوشآن روز تاریک بہ
و ظہر، شب مانستن دس و امچ را شیدی.
۱۵ ولی خودا موحتاج آدمآن، اوشآن گبان جا کی شمشیر مانہ، آزاد کونه
و اوشآن، قوی آدمآن دس جا نجات دہہ.
۱۶ پس فقیرآن رہ اومید نہہ
و ظلم خو دهن دودہ.

۱۷ «خوشا بحال او آدمائی کی خودا اوشآن ادب کونه،
پس تو نوأ خودا ادب کودن بحیساب ناوری
۱۸ چرہ کی اون هوطو کی زخم زنہ، دوا کونه،
زخمی کونه ولی اون دس شفایم بخشہ.
۱۹ تر شیش تا بلا جا آزاد کونه
و هفتا بلا جا تر هیچ آسیبی فترسہ.
۲۰ قحطی میان تر مردن جا نجات دہہ
و جنگ دورون شمشیر جا.
۲۱ نیش و کنایہ جا تر حفظ کونه
و هلاک بوستن موقع نترسی.
۲۲ قحطی و هلاک بوستن رخشن گیری
و صارا جانوران جا ترسی ناری.
۲۳ صارا سنگان امرہ عہد و پیمان دودی
و صارا جانوران تی امرہ سازش کونیدی.
۲۴ دانئی کی تی سرپناہ امن ایسہ
و تی طیوالہ دورون وامجی و دینی ہیچی گوم نوبوستہ.
۲۵ دانئی کی تی نسل زیاد بہ
و تی زاکان زیمین علف مانیدی.
۲۶ پیری دورون قبر دورون شی،
گندم ساقہ مانستن کی خو وخت میان درو بہ،
۲۷ آن ایمتحان بوکودیم و دانیم کی حقیقت دارہ.
پس آن گوش بدہ و خودت و اسی یاد بیگیر.»

ایوب جواب دہہ

۶ ہو وخت ایوب واگردستہ و بوگفتہ:
۲ کاشکی می غم و غورصہ بکشہ ببہ
و توما می موصیتان ترازو میان بنہ ببہ!
۳ بازین دریا فورش جا سنگین تر بید؛
هن و اسی ایسہ کی ناستیم چی گفتن درم.
۴ چرہ کی قادر مطلق تیران می جان دورون دارہ
و می روح اوشآن زهر خورہ
و خودا وحشتناک بلایان تترج می رافا ایسہ بید.
۵ وحشی اولاغی کی واش بدارہ عرعر کونه؟

- یا گاب خو یونجهی دینه نعره کونه؟
 ۶ ایچی کی مزه ناره شأ بی نمک خوردن؟
 و یا مُرغانه سیفیده مزه دأره؟
 ۷ مَر بد آیه کی آ خوراکان دس بزمن،
 اوشان می حال خراب کونید.
 ۸ کأشکی می خواسته انجام بیه
 و خودا می ناجهی مَر فاده.
 ۹ کأشکی خودا راضی بیه کی مَر له و لورده بوکونه
 و خو دس دراز کونه کی می حیات لافند و آوینه!
 ۱۰ او وخت هن مَر تسلی دیی
 و می درد و عذاب میان خوشحال بوستیم
 کی خودای موقدس کلام اینکار نوکودم.
 ۱۱ چی قوتی می دورون نهه تا اومید بدآرم؟
 می آخر عاقبت چی ایسه کی صبر بوکونم؟
 ۱۲ مگه من سنگ قوت دارم؟
 می جان گوشت، برنز جا ایسه؟
 ۱۳ مگه می دورون قوتی می کومک و اسی وجود دأره
 چره کی موفقیّت می جا دور بوسته؟
 ۱۴ آدمی کی خو اومید جه دس دهه، سزاوار خو رفیق موحبته،
 حتی اگه قادر مطلق جا ده نترسه.
 ۱۵ ولی می براران فصلی روخانان مانستن دغل کاریدی،
 روخانانی کی فقط ایتا مدت روان ایسیدی،
 ۱۶ کی چون یخ امره قاطی بید، تار بیدی
 و ورف آب بوستن و اسی پیلتر بید،
 ۱۷ ولی خوشک فصل دورون بخار بیدی
 و گرما میان خوشان جا سر غیب بیدی.
 ۱۸ کاروانان خوشان رأی عوض کونیدی
 و خوشک صارا میان میرید.
 ۱۹ تیما* کاروانان او روخانان دونبال ایسه بید،
 صبا قافله یان اومید داشتیدی کی اوشان بیافید.
 ۲۰ اوشان خوشان ایطمینان جا خجالت زده بیدی،
 اویه فارسه یید و شرمندہ بو بوستید.
 ۲۱ هسا شومانم هو روخانان مانستیدی،
 کی می گیرفتاری بیده بیدی و بترسه یید.
 ۲۲ من شیمی جا چیزی بخواستم؟
 یا بوگفتم شیمی مال و منال جا مَر پیش کشی فادید؟
 ۲۳ یا مَر دشمنان چنگ جا آزاد کونید؟
 یا مَر ظالمان دس جا نجات بدید؟
 ۲۴ مَر یاد بدید و من لال بم،
 مَر حالی بوکونید می خطا کویه ایسه.
 ۲۵ راست گبان زهر مار مانه

- ولی شیمی دلیان چى چیزى ثابت كونه؟
 ۲۶ فيكر كونيدى تانيدى مى گبان جا ايراد بيگيريد؟
 يا ا درمانده مرداگ گبان، باڏ هوا دانيدى؟
 ۲۷ شومان حتى يتيم زاکان سر قرعه تاوديد
 و شیمی رفيق جنس مانستن فروشيدى.
 ۲۸ ولى هسا لطف بوكونيد مى چومان دورون فندريد
 تا بيديند شمر دورغ گمه.
 ۲۹ خواهش كونم ده تومام كونيد، اينصاف بداريد.
 ده وست كونيد، وگره مى دوروستكارى لكه دار به.
 ۳۰ آيا مى زوان بي اينصاف گبان زنه؟
 و مى ذهن خب و بد تشخيص نده؟
 مگه آدمى زاد زمين سر سختى امره تقلا نوكونه؟
 و اون روزان، كارگر جيره موجب فيگير روزان مانستن نيه؟
 ۲ ايتا برده مانستن كى اون ديل پر زنه سايه واسى
 و كارگر جيره موجب فيگيري كى خو مزد رافا ايسه.
 ۳ مى عمر ماهان كى مر ارث فارسه، الكى گوذره
 و سخت شبان مره تعيين بوبوسته.
 ۴ وختى رختخواب ميان شم، مى امره گم: «كى ويريزم؟»
 ولى شب درازه و من تا خروس خوان انقدر ا پهلو او پهلو واگردم كى خسته بم.
 ۵ مى جان كلم كونه و خوشك زخمان جا پور بوسته.
 مى جان پوست واشكافه و چلك اون جا را دكفه.
 ۶ مى عمر روزان، جه ماكوبى كى بافه توندتر شه
 و نااميدى امره تومام به.
 ۷ ياد باور كى مى زندگى ايتا نفس ويستر نيه
 و مى چومان ده خوشى رنگ نيدينه.
 ۸ اونى كى مر فندرستن دره، ده مر نيدينه؛
 تى چومان مر فندره، ولى ده من نئسم.
 ۹ هوطو كى ابر پخش به و جه بين شه،
 اونى يم كى مورده يان دونيا دورون شه، ده وانگرده.
 ۱۰ ده وانگرده بخانه
 و اون جاجيگا ده اون نشناسه.
 ۱۱ هن واسى مى ذهن دئودم؛
 مى روح عذاب كشه و هطو گب زنم
 و مى زرخ جان امره شكايه كونم.
 ۱۲ دريا ايسم يا ايتا جولف جايان هيولا
 كى مر پاييدى؟
 ۱۳ هر زمات مى امره گم كى مى رختخواب مر آرامش دهه
 و مى جا مى شكايه جه بين بره،
 ۱۴ هو وخت تو خوابان امره مر ترسانى
 و ا كابوسان امره مى جان پركاني
 ۱۵ تا اويه كى مى خفه بوستن مره خب تره
 و مردن امره خوام مى زندگى كى رنج جا پوره تومام كونم.
 ۱۶ زندگى جا مر بد آيه. نخوام ده زنده بيم.

مَرَّ وَلَ کونید، چره کی می روزان هیچ فایده‌یی نأره.
 ۱۷ آدم چیسه کی اَوَن اَنقدر بحیساب اوری
 و تی دیل اَوَن مشغول به؟
 ۱۸ صُبَّان اَوَن ورجا آیی
 و هر لحظه اَوَن آزمایش کونی.
 ۱۹ تا کی خَوایی چوم می جا اونسائی؟
 ایتا لحظه مَرَّ وَل نوکونی تا می دَهَن آَب فَوَرَم.
 ۲۰ اگه گوناہی بوکودم، تو چی ضرری بیده‌یی، آی آدمَان پاسبان؟
 چره مَرَّ تی تیر اَمَره نیشأنه بیگفتی؟
 تره ایتا سنگین بار بوبوستم؟
 ۲۱ چره می گونایَان نبخشی،
 می خطایَان می جا دور نوکونی؟
 چره کی هسَا زیمین خاک جیر خوسم،
 بآزین مَرَّ وَاَمجی ولی نیأفی.

بَلَدَا گَبَان

بآزین بَلَدَا شوحی وَاگردسته بوگفته:
 ۲ «تا کی اَ گَبَان زنی؟
 حرفانی کی تی دَهَن جا بیرون آیه باڈ هوای مأنه!
 ۳ ینی خودا، عیدالت پامال کونه؟
 یا قادر مطلق، اینصاف خو پا جیر نه؟
 ۴ تی زاکان خودا ضد گوناہ بوکودید،
 هَن وَاَسی خودا اوشَان، خوشَان گونایَان وَاَسی موجازات بوکوده.
 ۵ اگه رَأْس رَأْسی خودا طالب بیبی
 و قادر مطلق جا رحمت طلب بوکونی
 ۶ و اگه پاک و دوروستکار بیبی،
 خوداوند تی وَاَسی بیدار به
 و تر وَاگردانه او جاجیگایی کی تی حقه.
 ۷ با آنکی اَوَلَان ایتا پیچه داشتی،
 سرآخر تی مال و منال ایتا عالمه به.
 ۸ خواہش کونم، قدیم نسلَان جا وَاورس
 و اوشَان اَباجداد تجربه جا ایستفاده بوکون.
 ۹ چره کی اَمَان هه دیروز به دونیا بَامویم و هیچی نَانیم
 و اَمی عمر زیمین سر سایه جا ویشتر نی‌یه.
 ۱۰ مگه اوشَان تر یاد نیدیهدی و تی اَمَره گب نزنیدی
 و خوشَان دیل صوندوق جا کلمه‌یَان بیرون ناورید؟
 ۱۱ پاپیروس* جایی کی مرداب نه بیرون آیه؟
 یا نی بدون آب پیل به؟
 ۱۲ او زماتی کی هنوز سبزه و وَاوه نوبوسته،
 قبل هر علف دیگری خوشک به.

* ۱۱:۸ پاپیروس ایتا گیاه نی مأنستن ایسه کی مصری‌یَان اَوَن جا ایچی کاغذ مأنستن چاکودید کی اَوَن سر نیویشتی‌یدی.

- ۱۳ ھَنہ آخَر عاقبتْ توماّم کسانِی کی خودا جَا غافلْ بید؛
خودا نشناسْ آدَم اومید جَہ بین شہ.
۱۴ اون، سوستْ چیزَان تکیہ دہہ،
او چیزِی کی اون تکیہ دہہ لابدانْ تَار مَانہ.
۱۵ خو خانہِی تکیہ کونہ ولی او خانہ تاب ناورہ.
اونْ چنگ زنہ ولی قایم نمَانہ.
۱۶ سبَر گیَاہ مَانہ آفتابْ رودرو
کی خو شاخہِیَانْ توماّم باغْ دورون وَاشَانہ.
۱۷ سنگَاں درز و دالَانْ میَاں ریشہ دُوَانہ
و خورہ ایتَا جا سنگلاخْ دورون وَامجہ.
۱۸ ولی وختی جَہ خو جاجیگا بکنده ببہ،
بَازین ہو جاجیگا وَاگرده اونْ اینکار کونہ و گہ: (ھیوخت تر نیدم).
۱۹ پس چی، اَ جور آدمَاں آخَر عاقبت ہو واشْ مَانہ،
بَازین واشَانْ دیگر خاکْ جَا بوجور آییڈی.
۲۰ رَاسْ رَاسِی خودا خوروم آدمَاں طَرْد نوکونہ
و بدکارَاں دسْ نیگیرہ.
۲۱ خودا ایوار دِہ تی دَھنْ خندہ جَا پور کونہ
و تی لبَانْ خوشی آوارْ جَا.
۲۲ تی دوشمنَانْ لباسْ شرمندگی دوکونیدی
و شرورْ آدمَاں خانہ دورسفہ.»

ایوبْ جواب

- بَازین ایوب وَاگردستہ بوگفته:
۲ «یقین دَانم کی ھَطویہ.
ولی اینسانْ چوطویی خودا ورجَا پارسا بحیساب آیہ؟
۳ اگہ بخوایہ خودا آمرہ بحث بوکونہ،
جَہ ھیزارتَا سَوَال، ایتَایم نتَانہ جواب بدہ،
۴ چرہ کی خودا دیل حکیمہ و اونْ قودرت عظیم ایسہ؟
کیسہ کی بتَانہ اونْ روبرو بَئسہ و موفق ببہ؟
۵ ھونہ کِی کوِیَاں جابجا کونہ بدونْ آنکی اوشَانْ حَالِی ببہ
و غیظْ آمرہ اوشَانْ فوگردَانہ.
۶ زیمینْ، جَہ خو جا تکان دہہ
و اونْ سوتونَانْ لرزَانہ.
۷ خورشیدْ دستور دہہ و اون بیرون نَایہ؛
ونَالہ ستارہِیَاں سوسو بوکونید.
۸ اینفری توماّم آسمَانْ ایتَا فرشْ مَانستن وَاشَانہ
و دریا موجَاں سر رَا شہ.
۹ اونہ کی دُبْ اکبر و جبَار
و ثریا و توماّم جنوبْ ستارہِیَاں خلق بوکودہ،
۱۰ اونہ کی پیلہ کارَانِی کونہ کی نشَا وَامختن
و اونْ معجزہِیَاں نشَا ایشمردن.
۱۱ می ورجَا دَوَارہ و من اونْ نیدینم،

گوذره و من اونَ حس نوکونم.
 ۱۲ هرچی خَوایه خو آمره بره، کی تأنه اونَ جوْلوی بیگیره؟
 کی تأنه اونَ بگه: (چی کودن دری؟)
 ۱۳ خودا خو غیظْ جا دس اونسانه
 و رَحَبْ یارانْ* لقد دمع کونه.

۱۴ »پس من کیسم کی اونَ جواب بدم؟
 و چی گبانی ایستفاده بوکونم کی بتأنم اونَ آمره بحث بوکونم؟
 ۱۵ اگه چی دوروستکار ایسم، ولی نتأنم اونَ جواب بدم؛
 فقط تأنم می داوڑ جا ایلتماس بوکونم کی مَر رحمت بوکونه.
 ۱۶ حتی اگه اونَ دوخواده بیم و مَر جواب بده بی،
 باور نوکونم کی می گبانْ گوش بده بی،
 ۱۷ چره کی توندْ باذْ آمره مَر له و لورده کونه
 و بی دلیل می زخمأنْ زیادْ کونه.
 ۱۸ ونأله ایتا نفس تازه کونم،
 بلکی زرخی آمره مَر ستر کونه.
 ۱۹ اگه زور و قوْثْ جا گب بزیم، اونی یه کی توانا ایسه!
 و اگه عیدالْتْ جا گب بزیم، کیسه کی بتأنه اونَ وَاَزخوَأست بوکونه؟
 ۲۰ حتی اگه دوروستکار بیم، می دهنْ گبانْ مَر محکوم کونه
 و اگه بی عیب و ایراد بیم، مَر گوناهاکار بحیساب آورده.
 ۲۱ من با آنکی عیبی نأرم
 ولی مَر پيله کس نأنم
 و می زندگی جا بیزارم.
 ۲۲ هیچ توفیری نوکونه، هنْ وَاَسی گم:
 (اون، بی عیبْ آدمأن و شرورانْ هلاک کونه).
 ۲۳ وختی کی درد و بلا ایوارکی کوشه،
 اون بی گونایانْ ناامیدی رخشنْ گیره.
 ۲۴ وختی دونیا، شرورْ آدمأن دس دکفه،
 اون، دونیا داورانْ دیمانْ پوشأنه.
 اگه اون نی یه، پس کیسه کی اَ کار کونه؟

۲۵ »می عمرْ روزانْ جه کسی کی دوه توندتریدی؟
 گوزریدی بدونْ آنکی خوشی رنگ بیدینید.
 ۲۶ لوله بی لوتکا مأنستن توند ردْ بیدی،
 ایتا عقابْ مأنیدی کی خو طعمه ی فُترکه.
 ۲۷ اگه بگم: (می گله و شکایتْ جه خاطر برم
 و غم و غورصه ی می دیمْ جا اوسأنم و شاد و خوشحال بم)،
 ۲۸ توما مْ می دردأنْ جا به وحشت دکفم
 و دانم کی مَر بی گونا بحیساب ناوری.
 ۲۹ پس من کی محکوم بم،

* ۱۳:۹ افسانه یانْ میانْ بأمو کی رَحَبْ ایتا هیولایی بو کی دریا دورون زندگی کودی. ایتا نیشانْه بو جه طبیعتی کی نشأستی اونْ کونترول کودن.

- چہ بیخودی تقلا بوکونم؟
 ۳۰ حتی اگہ مَر ورفِ آمرہ بوشورم
 و می دسانِ قلیابِ* مرہ پاکِ کونم،
 ۳۱ مَر لجنزارِ دورون فرو کونی
 تا اوہ کی حتی می لیباسانم می جا بیزارِ بید.
 ۳۲ چہ کی اون می مانستن اینسان نیہ تا بتانم اون جوابِ بدم
 و ہمدیگرِ آمرہ محکمہ پیشیم.
 ۳۳ امی میانِ ہیکسِ حوکمِ کودنِ و اسی نیسہ
 تا آمرِ آشتی بدہ.
 ۳۴ کاشکی خوداوند خو چوبدسی کی اونِ آمرہ تنبیہ کونہ می سرِ جور اوسانہ
 و اونِ ہیبت مَر نترسانہ.
 ۳۵ او وخت گب زہیم و اونِ جا نترسہیم
 ولی ہسا اٹوی نییم.
 «زندگی کودنِ جا مَر بد آیہ،
 ۱ ہنِ و اسی بدونِ آنکی بترسم، می گلہ و شکایتِ اعلام بوکونم
 و جان زرخِ آمرہ گب بزمن،
 ۲ خودایِ گم: مَر محکوم نوکون،
 مَر بوگو کی چہ مَر متہم کونی.
 ۳ تر خوش آیہ کی ظلم بوکونی
 و کسی کی تی دسانِ آمرہ بہ وجود باوردی خوار کونی؟
 و شرورِ آدماں نقشہ یانِ جا راضی بیبی؟
 ۴ مگہ تی چومان، آدماں چومانِ مانہ
 و اینسانِ مانستن فندری؟
 ۵ مگہ تی روزان، اینسانِ روزانِ مانہ،
 تی سالانم، آدماں سالانِ مانستنہ؟
 ۶ کی اٹوی می گونایانِ پاپی بی
 و می ایشتبایانِ و امجی؟
 ۷ اگرچی تو داننی کی من گوناہی نوکودم
 و ہیکس نتانہ مَر تی دسِ جا نجات بدہ.
 ۸ «تی دسانِ آمرہ توام و کمال مَر خلق بوکودی و بہ وجود باوردی،
 ہسا خوائی مَر ہلاک کونی؟
 ۹ تی جا خوائم کی بہ خاطر باوری کی مَر گیلِ جا چاکودی؛
 ہسا خوائی دووارہ مَر واگردانی خاکِ دورون؟
 ۱۰ مَر شیرِ مانستن دونکودی
 و پینیرِ مانستن دئوستی*؟
 ۱۱ مَر گوشت و پوستِ آمرہ بپوشانہیی
 و خاشان و رگ و پی آمرہ ببافتی.
 ۱۲ مَر زندگی و موحبتِ فدیی
 و تی لطفِ آمرہ می روحِ حفظ بوکودی.

* ۳۰:۹ آ کلمہ متلِ عبری دورون ایتا قلیابی مادہ ایسہ کی بوسوختہ سبزیجاتِ جا گیفتیدی و شوستنِ و اسی ایستفادہ کودیدی. * ۱۰:۱۰ شیر و پینیر ایشارہ کونہ بہ نطفہیی کی مارِ شکمِ دورون دُوستہ بہ.

۱۳ ولی آ چیزان تے دیاں دورون قائم کودی
و دانم کی اشان تے فیکر میان نہہ بو:
۱۴ اگہ گوناہ بوکونم، مَر پایی
و می تقصیر جا نگوذری.
۱۵ اگہ گوناہی بوکونم خاک می سر
و اگہ گوناہی نوکونم، می سر بوجور ناورم،
چہ کی خیلی خجالت زدہیم
و می سیابختی دینم.
۱۶ اگہ می سر راست گیرم
شیر مانستن مَر شکار کونی
و دوواری تے عجیب کاران مَر نشان دیہی.
۱۷ می ضد شاہدانی اوری
و تی غیظ می جا ویشتر بہ،
تازہ نفس لشکران تترج می ضد ویرزانی.

۱۸ «چہ مَر می ماژ رحم جا بیرون باوردی؟
کاشکی بمرده بیم و ہیچ چومی مَر نیدہ بی،
۱۹ جوری کی ہیوخت بدونیا نامو بیم
و می ماژ رحم جا مَر قبرستان بیردہ بید.
۲۰ مگہ چقدر خوام عمر بوکونم؟
پس مَر ول کون تا ایتا پیسخالہ خوش بیم،
۲۱ قبل آنکی اویہ بشم کی دہ نشا واگردستن،
او جاجیگایی کی ظولمات و توما تاریکی ایسہ،
۲۲ ہویہ کی تاریک ظولمات ایسہ
کی اون میان ہیچ نظمی نہہ،
اویہ کی روشناییم تاریکی مَانہ.»

صوفّر گبان

بازین صوفّر نعماتی واگردستہ بوگفتہ:
۲ «آ بیخود گبان نوأ جواب دتن؟
آ مرداکی کی زیاد گب زنہ و حق فادن؟
۳ فیکر کونی تے بیخودی گبان مردومان ساکیت کونہ؟
ینی وختی رخشن گیری، ہیکس تر شرمندہ نوکونہ؟
۴ تو خودای گی: (می یاد دتن عیب و ایرادی ناره
تے ورجایم پاکم).
۵ ولی کاشکی خودا گب بزہ
و خو لبان ترہ وار کونہ،
۶ تا رازانی کی حکمت جا ایسہ ترہ آشکار کونہ!
چہ کی حکمت دوتا جنبہ دارہ.
پس آن بدان کی خودا تر، تے گونایان جا کمتر تنبیہ بوکودہ.

۷ «تو تانی خودا عمیق رازان درک بوکونی؟

یا تآنی قادر مطلق ذات فارسی؟
 ۸ آسمانان مأنستن بولنده، چی تآنی بوکونی؟
 جہ موردهیان دنیا جولف تریدی، چی تآنی بفامی؟
 ۹ اون طول زیمین جا درازتره
 و اون عرض دریا جا پهن تره.

۱۰ «اگہ خودا بایہ و کسی زندان دورون تاوده
 و محاکمہ بوکونہ، کی تآنہ اون جلو بئسہ؟
 ۱۱ چرہ کی خودا دغلباز آدمان شناسہ؛
 وختی بدی بیدینہ، خورہ نہ؟
 ۱۲ ہر وخت خر وحشی آدم بزایہ،
 بی عقل مردای عاقل بہ.

۱۳ «و تو، اگہ تی دیل آمادہ کونی
 و تی دسان خودا طرف دراز کونی
 ۱۴ و اگہ تی دس گونای تی جا دور کونی
 و ونالی بدی تی جاجیگا دورون جا بیگیرہ،
 ۱۵ بازیں راس راسی خیال راحت امرہ تی سر راست گیری
 و تی پا سر ایسی و نترسی.
 ۱۶ تی سختیان تر جہ خاطر شہ
 و اوشان آب مأنستن کی بوشو، بخاطر آوری.
 ۱۷ زندگی ترہ ظہر جا روشن تر بہ،
 تاریکی یم صب سر مأنستن.
 ۱۸ تی خیال راحت بہ، چرہ کی اومیدی داری؛
 دور و ور فندری و آرامش امرہ خوسی.
 ۱۹ خوسی و کسی یم تر نترسانہ؛
 خیلی یانم تر هچین قوربان صدقہ شیدی.
 ۲۰ ولی بدکاران خوشان اومید جہ دس دیھیدی،
 نتانیدی بوگوریزید
 و اوشان اومید آنہ کی بیمیرید.»

ایوب جواب

بازیں ایوب واگردستہ بوگفتہ:
 ۱ «راس راسی کی شومان با فام مردومان ایسید
 و حکمت شیمی امرہ میرہ!
 ۲ ولی منم شیمی مأنستن فام و درک دارم
 و شیمی جا کمتر نی یم.
 کیسہ کی آ جور چیزان ندانہ؟

۳ «می رفقان مر رخشن گیریدی،
 مر کی خودای دوخوانم
 و می جواب دہہ؛

بلہ، مَر کی پارسا ایسم و عیبی نأرم، دس پَر گیریدی!
 ۵ اونی کی خو پوشت تان خوفته، دیگران غم و غورصہی کوجہ دانه دینہ
 و کسانئی کی اوشان پا لیز خورہ، لقد زنہ.
 ۶ رَا زَنانْ جاجیگا ہمیشہ آرامہ
 و اوشانی کی خودای بہ غیظ آوریدی امن ایسیدی،
 اوشانی کی خودای خوشان دس دورون دأریدی!

۷ «هسا جک و جانورانْ جا واورس تا تر یاد بدید
 و آسمانْ پرندہ یانْ جا تا تر بیگید.
 ۸ زیمینْ امرہ گب بزن تا تر تعلیم بدہ
 و وھل دریا مایی یان ترہ خبر باورید.
 ۹ تومامْ اوشانْ جا کیسہ کی نفامہ
 خودا ا کار بوکودہ؟
 ۱۰ تومامْ زندہ یانْ حیات اونْ دسانْ دورون نہہ
 و تومامْ آدمانْ نفس.
 ۱۱ آیا هوطو کی دھن خو خوراک چشہ
 گوش گبانْ ایمتحان نوکونہ؟
 ۱۲ حکمت پیرانْ ورجا نہہ
 و فام دراز عمر دورون.

۱۳ «حکمت و قودرت خودا شینہ،
 مشورت و فامم هطو.
 ۱۴ اگہ ویرانْ کونہ،
 هیکس نتانہ اونْ دووارہ چاکونہ؛
 اگہ آدم اسیر کونہ،
 هیکس نتانہ اونْ آزاد کونہ.
 ۱۵ اگہ آبانْ جولوی بیگیرہ، خوشک بید؛
 اگہ اوشان ول کونہ، تومام زیمین آب گیرہ.
 ۱۶ قودرت و حکمت اونْ ورجا نہہ؛
 گول بوخورده و گول بزہ، ہر دوتا خودا دسان دورون نہہ.
 ۱۷ خودا، مشاورانْ حکمت اوشانْ جا فیگیرہ
 و داورانْ تور کونہ.
 ۱۸ پادشایانْ لباس اوشانْ جا فیگیرہ
 و غولامی کمرقیش اوشانْ کمر دودہ.
 ۱۹ ہمہ چی کاهنانْ جا فیگیرہ و اوشان اسیری برہ
 و قودرتمندانْ قوت فیگیرہ.
 ۲۰ معتمد آدمان ساکیت کونہ
 و پیران فام اوشانْ جا گیرہ.
 ۲۱ خفت نجیب زادہ یان سر فوکونہ
 و پالوانانْ کمرقیش وار کونہ.
 ۲۲ تاریکی جا پیلہ کاران آشکار کونہ
 و ظولمات روشنایی دورون آورہ.
 ۲۳ قومان پیلہ کونہ یا اوشان هلاک کونہ؛

میلٹاں جمعیت زیاد کونہ یا اوشان اسیری برہ۔

۲۴ عقل جہ دونیا رہبران فیگیرہ

و اوشان بیابان میان کی ہیچ راہی ناره، اویر کونہ۔

۲۵ تاریکی میان دس و امچ را شیدی

و کاری کونہ کی مسٹ آدماں مانستن دگرہ بوخورید۔

۱۳ «می چوماں امرہ ہمہی آشان بیدم

و می گوش امرہ بیشتاوستم و بفامستم۔

۲ او چیزانی کی شوماں دانیدی، منم دانم

و شیمی جا کمتر نی یم۔

۳ ولی خوایم قادر مطلق امرہ گب بزمن

و می دیل خواہیہ اوں امرہ بحث بوکونم۔

۴ ولی شوماں حقیقت دورغ امرہ لاپوشانی کونیدی!

رأس رأسی شومان ہمہ تان بدرد نوخوره طیبیان مانیدی۔

۵ کاشکی پاک ساکیت بوستہ بید

کی آن شمرہ حکمت بو۔

۶ خواہش کونم می دلیل بیشتاؤید

و دفاعی کی می لبان جا بیرون آیہ، گوش بدید۔

۷ خودا رہ بی اینصافی امرہ گب زنیدی؟

اوں رہ کلک امرہ گب زنیدی؟

۸ خواہیدی خودا طرف بیگیرید؟

خواہیدی اوں جا دفاع بوکونید؟

۹ آن حُبہ کی شمر ایمتحان بوکونہ؟

تأنیدی اوں اینسان مانستن گول بزنیڈ؟

۱۰ رأس رأسی خودا شمر تشر زنہ،

اگہ قایمکی اوں طرف بیگیرید۔

۱۱ مگہ اوں ہیبت شمر نترسانہ

و اوں ترس شیمی جان دتکفہ؟

۱۲ شیمی پیلہ پیلہ گبان غبار مثلاًن مانہ

و شیمی دفاع گیل مانستن سوست و الکی یم۔

۱۳ «ساکیت بئسید و وئلید گب بزمن،

بازین ہرچی خواہیہ می سر بایہ، بایہ!

۱۴ چرہ می جان گوشت بہ گاز گیرم

و می جان می دس دورون بنم؟

۱۵ حتی اگہ مر بوکوشہ، اوں اومید دارم

ولی اوں جلو می رفتارآن جا دفاع کونم۔

۱۶ ہنہ کی مرہ نجات بہ

چرہ کی اونی کی خودای نشناسہ نتانہ اوں جلو بئسہ۔

۱۷ می گبان دقت امرہ گوش بوکونید

وئلید می حرفان شیمی گوش فارسہ۔

۱۸ ہسا می دادخواہی آمادہ کودم

و دانم کی می بی گوناہی ثابت بہ۔

۱۹ کی تانہ مر متہم بوکونہ؟

اگہ اٹوی بیہ، دہ ساکیٹ بم و می جان تسلیم کونم۔

- ۲۰ «خوداوند، فقط دوتا چی تی جا خوایم
کی اگہ مر فادی، دہ تی حوزور جا جا نوخورم:
۲۱ تی دس می سر جا اوسان
و تی ہیٹ امرہ مر نو ترسانن.
۲۲ بازین مر دوخوان و من تر جواب دہم
یا وهل من گب بزمن و تو مر جواب بدن.
۲۳ می خطایان و گونایان چقدر ایسہ؟
می نافرمانی و گونای مر نشان بدن.
۲۴ چہ تی روی می جا جیگا دیہی
و مر تی دشمن بحیساب اوری؟
۲۵ تو ولگی کی باد اون بردن درہ ترسانی
و ایتا خوشک کولوش دونبال کونی؟
۲۶ چہ کی زرخ چیزان می ضد نویسی
و می جوانی گونایان ارث مانستن می حساب نیہی.
۲۷ می پایان کوندہ دورون تاودی
و می تومام رایان پایی
و می پا تان علامت نیہی،
۲۸ در حالی کی بوبخوستہ چیز
و بید بزه لیاس مانستن داغان بم.
«اینسان، کی زن جا بدونیا آہ،
اون روزان کم و پور جہ موصیبتہ.
۲ گول مانستن رشت کونہ، بازین دوچلکہ؛
سایہ مانستن شہ و دہ نمائہ.
۳ آیا ا جور آدم رہ تی چومان وار کونی
و مر تی ورجا محاکمہ کونی؟
۴ کیسہ کی نجست چیز جا تیمیز اسباب بیرون باورہ؟
ہیکس!
۵ اینسان روزان تعیین بوبوستہ و تو اون ماہان بشمرده دری
و اون رہ اندازہ قرار بدہی کی اون جا جیویشن نتانہ.
۶ پس تی روی اون جا واگردان کی آرام بیگیرہ
و موجب فیگیر مانستن خو روزان جا لذت بیرہ.

- ۷ «چہ کی دار اومید دارہ
کی اگہ واوہ بہہ دووارہ روست کونہ
و اون غومچہیان جہ بین نشیدی.
۸ حتی اگہ اون ریشہیان زمین دورون کھنہ بہہ
و اون کوندہ خاک میان بیمیرہ،
۹ آب بو جا سبز بہ
و تازہ نہال مانستن شاخہ زنہ.
۱۰ ولی آدم میرہ و جہ بین شہ؛
وختی اون جان دہہ، کویہ شہ؟

۱۱ ھطو کی آبان، دریا جا بخار بیدی
و خوشکی موقع روخان جہ بین شہ،
۱۲ ھطویم آدم خوہ و دہ وینریزہ؛
و تا وختی کی آسمانان باقی ایسیدی بیدار نیہ
و خو خواب جا ہیکس نتانہ اون ویریزانہ.

۱۳ «کاشکی تا وختی کی تی غیظ نوخوفتہ
مر مورده یان دونیا دورون قایم کونی
و ایتا وخت تعیین بوکونی کی مر بخاطر باوری.
۱۴ اگہ آدم بیمیرہ، آیا دووارہ زندہ بہ؟
توما ا روزانی کی زحمت بکشم، رافا ایسم
تا وختی کی می شرایط تغیر بوکونہ.
۱۵ تو مر دوخوانی و من جواب دہم
و ذوق داری کی تی دس خلقت بیدینی.
۱۶ چرہ کی او وخت می قدمان ایشمری
و می گونای تی چوم جلو ننی.
۱۷ می نافرمانی کیسہ دورون مہر و موم بہ
و می خطایان پوشانی.

۱۸ «ولی ھطویی کی کوہی کی فوگرده، جہ بین شہ
و صخرہ یان جا بہ جا بیدی
۱۹ و آب سنگان سابه
و سیلابان زیمین خاک شورہ برہ،
ھطویم تو اینسان اومید جہ بین بری.
۲۰ تو تا ابد پیروز بی و اون میرہ؛
اون دیم عوض کونی و اون اوسہ کونی.
۲۱ اون زاکان سربولند بیدی ولی اون وأخبر نیہ؛
خوار و ذلیل بید ولی اون نیدینہ.
۲۲ فقط خو جان درد فامہ،
اون جان فقط خو و اسی عزا گیرہ.»

الیفار گبان

۱۵ الیفار تیمانی واگردستہ بوگفتہ:
۲ «آیا حکیم مردای پوچ فیکران امرہ جواب دہہ
و خو شکم شرق باد امرہ پور کونہ؟
۳ بیخود گبان امرہ دلیل آورہ،
حرفانی مرہ کی ارزش نارہ؟
۴ رأس راسی کی تو خوداترسی کنار نیہی
و دین و ایمان داشتن بی ارزش کونی!
۵ تی گونہ تی دهن یاد دہہ
و دغلباز آدمان زوان امرہ گب زنی.
۶ تی دهن تر محکوم کونہ، نہ کی من؛

خودت لبّان تی ضد شهادت دیهیدی.

۷ «مگه تو اوّلی آدمی ایسی کی بدونیا بامویی؟

تو تپه یان جا پیشتر چاکوده بوبوستی؟

۸ مگه تو خودا نقشه یان جا خبر داری؟

یا فقط خودت حکیم دانی؟

۹ چی دانی کی امان نانیم؟

چی فامی کی امان نتانیم بفامیم؟

۱۰ امی میان پیژ مرداگان و ریش سیفیدان ایسه ییدی

کی تی پئژ جا پيله تریدی.

۱۱ آرامشی کی خودا بخشه تره کمه،

یا گبانی کی مولایمت امره تر گه؟

۱۲ چره وئلی تی دیل تر هیدایت بوکونه؟

و چره تی چومان غیظ داره،

۱۳ کی تی روح خودا ضد واگردانی

و آجور گبان تی دهن جا بیرون آوری؟

۱۴ «اینسان چیه کی پاک به

و کسی کی زن جا بدونیا بامو پارسا بحیساب بایه؟

۱۵ خودا ده خو فرشته یان ایعتما ناره

و حتی آسمانانم اون چوم جُلو تیمیز نی یه،

۱۶ پس چی فارسه به اینسانی کی فاسد و ناپاک ایسه

و شرارت اون ره هچین آب خوردن مانسته.

۱۷ «مر گوش بدن تا تره بگم،

وهل هرچی کی بیدم تر واگویا بوکونم،

۱۸ هو چیزانی کی حکیمان خوشان پئران جا بیشتاوسته بید،

بوگفتید و جیگا نده یید.

۱۹ زیمین فقط اوشان پئران فاده بوبوسته

و هیئتاً غریبه اوشان میان نیسه بو.

۲۰ شرور مردای توماژ روزان میان درد جا خوره پیچه

و ظالم مردای توماژ خو عمر سالان دورون.

۲۱ همیشه ترسناک صدایان ایشتاوه؛

وختی کی آن خیال راحت به، غارتگر اون حمله کونه.

۲۲ اومیدی ناره کی تاریکی جا واگرده،

آخرم شمشیر امره مردن اون ره تعیین بوبوسته.

۲۳ نان واسی همه جائی گرده و واورسه، (کویه نهه؟)

چره کی دانه تاریک روز اون جُلو رو نهه.

۲۴ موصیت و فشار جا اون دیل ترکه

و هچین پادشا مانستن کی خوایه اون حمله بوکونه، اون پیروز به.

۲۵ چره کی خو دس خودا ضد بوجور بره

و قادر مطلق جُلو مغرور به،

۲۶ خو گردن دراز کونه و اون حمله کونه

ایتا سپر آمره کی محکم و کلفته.
 ۲۷ اگه چی اون دیم چربی بپوشانه
 و اون کمر دور پی بیگفته دره
 ۲۸ ولی خالی شهران دورون ساکنه
 و خانه یانی کی هیکس اوشان دورون زندگی نوکونه،
 خانه یانی کی فوگردستن دریدی.
 ۲۹ اون ده پولدار نمانه و اون مال و منال جه بین شه
 و اون اموال ده زیمین سر زیاد نییه.
 ۳۰ تاریکی جا نتانه جیویزه؛
 آتش اون غومچه یان خوشک کونه
 و خودش، خودا نفس آمره جه بین شه.

۳۱ «نوا بیخود چیزان توکل بوکونه و اطویی خوره گول بزنه
 چره کی بیخود چیزان اون دسمزد به.
 ۳۲ عمر بهار میان، تومام و کمال اون ره ایتفاق دکفه
 و اون شاخه یان سبز نمانه.
 ۳۳ رز مانستن قبل انکی برسه، خو غوره ی فیشانه،
 هطویم زیتون دار مانستن خو گولان فوکونه.
 ۳۴ چره کی اوشانی کی خودای نشناسیدی زایدار نیبیدی
 و رشوه خوران خیمه یان آتش دورون سوجه.
 ۳۵ شکمدار زناک مانیدی ولی اوشان دورون شرارت جا پوره، بازین گوناہ زاییدی
 و اوشان رحم دوز و کلک چاکونه.»

ایوب جواب

۱۶ ایوب واگردسته بوگفته:
 ۲ «آ جور گبان زیاد بیشتاوستم؛
 جای انکی تسلی بدید، مزاحمیدی.
 ۳ تی بیخودی گبان تومامی ناره؟
 چی تر انتریک کونه کی گب بزنی؟
 ۴ منم تانستیم شیمی مانستن گب بزنم،
 اگه شومان می جا بوبوسته بید؛
 تانستیم شیمی ضد گبانی سر هم بوکونم
 و می سر تکان بدم.
 ۵ ولی می دهن آمره شیمی دیل گرم کودیم
 و می لبان مره شیمی غورصه یان جه بین بردیم.
 ۶ «اگه گب بزنم، می درد آرام نییه
 و اگه می دهن دودم، چوطویی اون می جا دور به؟
 ۷ رأس رأسی آی خودا، ده مر خسته کودی
 و تومام می فک و فامیل جه بین بردی.

۸ تو مَر فوچولکأنهیی* و هَن نیشان دهه کی می ضدی؛
می خاشَ جان می ضد ویریشته و می رودرویم شهادت دهه.

۹ خودا خو غیظَ آمره مَر پاره کوده
و می آمره دوشمنی بوکوده.

می ضد خو گازانَ سربسر سَابْانه؛

دوشمنَ مانستنَ خو چومَانْ آمره مَر پایه.

۱۰ مردومانَ خوشانَ گَبَانْ آمره مَر دس پَر گیریدی.

تحقیَر آمره مَر کشیده زنیدی؛

همدیگرَ آمره می ضد جَم بوستید.

۱۱ خودا مَر ظالمَانْ دس تسلیم بوکوده

و شرورَ آدمَانْ چنگالَ دورون بنه.

۱۲ آرامشَ آمره زندگی کودن دویوم ولی اون مَر بیشکأنه.

می گردنَ بیگفته و مَر خورد کوده.

خو تیرَ آمره مَر هدف بیگفته

۱۳ و اونَ کمان دارانَ مَر دور کودید.

می قلوه یانَ پاره کونه و مَر رحم نوکونه

و می زهله یَ زیمینَ سر فوکونه.

۱۴ مَر تترج کوبه و دوواره اَ کار تکرار کونه

و ایتاَ جنگجو مانستن مَر هوجوم بره.

۱۵ «می جان پوسَت سر عزاداری لیباس بودوختم

و ناتوانی آمره خاکَ سر بکفتم.

۱۶ می دیم گریه جا سورخَ بوسته

و طولمات می چومَانْ سر سایه تاوده،

۱۷ اگه چی می دسانَ خشونت ناورییدی

و می دوعا پاکه.

۱۸ «ای زیمین، می خونَ نوأ پوشانن؛

ونال می ایجگره آرام به.

۱۹ حتی هساَ می شاهد آسمانَ میان ایسه

و می گواه عرشَ میان.

۲۰ می رفَقانَ مَر دس پَر گیریدی؛

می چومَانْ خودا ورجاَ آرسو فوکونه.

۲۱ کاشکی اینفر من و خودا میان پادرمیانی بوکونه،

هو طو کی ایتاَ آدم خو رفَقانَ و اسی،

۲۲ چره کی ایتاَ چن سال کی بوگذره،

رایبی شَم کی ده نتانم واگردم.

«می روح بشکفتهیه

و می روزانَ تومام بوستید؛

می گور آماده بوسته.

۲ رأس راسی اوشانی کی مَر دس پَر گیریدی می ورجاَ ایسه یید

۱۷

و می چوماں آمره دئن درم کی اوشان تقلا کونیدی مَر آزار بدید.
 ۳ آی خودا، تر ایلتماس کونم کی تی ورجا می و اسی گیروب بنی،
 وگرنه کی ایسه کی مره ضامن ببه؟
 ۴ هسا کی اوشان دیل، فام جا دور کودی، پس وئالی کی خوشان سر بوجور بیرید.
 ۵ اونی کی خو نفغ و اسی، خو رفقاں جا بد بگه،
 اون زاکان چوم بدبختی دینیدی.

۶ «مردوم ورجا مَر ضرب المثل چاکوده
 و کسی مأنم کی اون رو فیلی فوکونیدی.
 ۷ می چوماں غورصه جا تار بوسته
 و می عوصم و اعضا سایه مأنستن بوبوسته.
 ۸ دوروستکار آدماں آن و اسی قاق بیدی
 و بی گوناہ آدم، خودا نشناسان ضد ویریزه.
 ۹ آ اوصاف آمره دوروستکار آدم خو راست رائی حفظ کونه
 و اونی کی اون دس پا که هطو قویتر به.

۱۰ «ولی همه تان ایوار ده تقلا بوکونید
 و با توماں آشان شیمی میان ایتا حکیم مردای نتانم بیافم.
 ۱۱ می روزان توماں بوستید،
 ناجه بدیل بمأنستیم.
 ۱۲ آشان شب روز نشان دیهیدی
 و طولماں میان گیدی: (روشنی وخت نزدیکه).
 ۱۳ اگه اومید بدآرم کی می خانه، مورده یان دنیا ببه
 و اگه می جائ تاریکی دورون و اشانم،
 ۱۴ اگه گور بگم: (تو می پتر ایسی) و کلم کی (تو می مار و خاخوری)،
 ۱۵ پس می اومید کویه نه؟
 و کیسه کی می اومید بیدینه؟
 ۱۶ می آمره مورده یان دنیا دورون آیه؟
 می آمره گیل جیر جوکوده به؟»

بلد گبان

بازین بلد شوحی و اگر دسته بوگفته:
 ۱ «تا کی خوایی آ گبان دراز بدی؟
 ایتا پیچه فیکر بوکون، بازین گب زنیم.
 ۳ چره بی شعور جانوران مأنستن بحیساب اییمی؟
 چره تی ورجا بی عقل بحیساب بائیم؟
 ۴ تو کی غیظ جا تر پاره کونی،
 آیا زیمین تی و اسی و ا خالی ببه
 یا صخره یان و ا جابجا ببید؟

۵ «رأس رأسی کی شرور آدماں چراغ سو خاموش به
 و اوشان آتش شواله ده سو ناره.

- ۶ سوی کی اوشانْ خیمه جا بیرون آیه تاریک به
و چراغی کی اوشانْ سر جور نهه خاموش به.
۷ اوشانْ پور قوٹ قدمان سوست بوسیدی
و اوشانْ نقشه یان اوشانْ بیجیر تاوده،
۸ چره کی خوشانْ پا مره دام دورون دکفیدی
و تورانْ سر را شیدی.
۹ تله اوشانْ پا بور گیره
و دام اوشانْ قایم دأره.
۱۰ لافند زیمینْ سر اوشانْ ره جُحُفته ایسه
و تله اوشانْ را سر نهه.
۱۱ ترسانْ جه هر طرف اوشانْ زهلهی ترکأنیدی
و هر قدمی کی اوسأنیدی اوشانْ اذیت و آزار کونید.
۱۲ اوشانْ قوٹ کم به
و موصیت اوشانْ رافا ایسه؛
۱۳ ناخوشی اوشانْ جانْ پوست خوره
و مرگ اوشانْ عوصم و اعضائْ فوره.
۱۴ جه خیمه یانی کی اوشانْ دورون امنیت دأشتیدی بکنده بوبوستید
و (پادشائْ وحشتْ)* ورجا، باورده بوبوستیدی.
۱۵ اوشانْ خیمه دورون کسانْ ایسه بید کی اوشانْ امره هیچ نسبّتی نأرید؛
اوشانْ جاجیگا دورون گوگرد فوکوده بوبوسته.
۱۶ اوشانْ ریشه یانْ جه بیجیر خوشک به
و اوشانْ شاخه یانْ جه بوجور وَاوه به.
۱۷ اوشانْ یاد زیمینْ جا پاک به
و کوچه یانْ میانْ نامی نأریدی.
۱۸ روشنائی جا، ظلُماتْ دورون بیرون تاوده بید
و اوشانْ دونیا جا بیرون کونید.
۱۹ خوشانْ قومْ میانْ نه زاکی دأریدی و نه نسلی
و اوشانْ جاجیگا دورون هیکس باقی نمأنسته.
۲۰ مردومانی کی مغربْ طرف زندگی کونیدی اوشانْ سرگذشتْ جا قأقیدی
و کسانْ کی مشرقْ طرف زندگی کونیدی اوشانْ دیل ترکه.
۲۱ رَأْسْ رَأْسِ کی ناجورْ آدمانْ جاجیگا اَطویه
و هَطویم جایی کی خودا نشناسان ساکن ایسید.»

ایوب جواب

- ۱۹ بآزین ایوب واگردسته بوگفته:
۲ تا کی خوائیدی مرّ عذاب بدید؟
و تا کی شیمی گبانْ امره مرّ دورسنیدی؟
۳ دهمی واره کی مرّ سرزنش کودن درید؟
خجالت نکشیدی کی می امره بدرفتاری کونیدی؟
۴ اگر رَأْسْ رَأْسِ می پای کج بنه بیم،

می خطا مَر ضرر رسانه، نه شمر.
 ۵ اگه رَأَس رَأَسی گومان کونیدی می جا پیلہ تر ایسیدی
 و می رسوایی می ضد به کار گیریدی،
 ۶ بدآنید آن خودا بو کی می امره بدی بوکوده
 و مَر خو دَام دورون تاوَدَه.
 ۷ هر چی داد زَنم و خشونت جا گم،
 هیکس مَر جواب ندِه.
 هر چی ایجگره امره کومک خوایم،
 هیکس نی یه به می داد فآرسه.
 ۸ خودا می رَأی دُوسته کی نتانم دوآرم
 و طولمات، توماَم می رای بیگفته دره.
 ۹ می آبروی ببرده
 و تاج می سَر جا اوسأده.
 ۱۰ مَر جَه هر طرف خورد کوده و جَه بین ببرده؛
 می اومید دار مأنستن ریشه جا بکنده.
 ۱۱ خو غیظ امره می ضد وُل بیگفته
 و مَر خو دوشمن دانِه.
 ۱۲ خودا لشکران همدیگر امره آییدي؛
 می ضد سنگر چاکونیدی
 و می خیمه دور اوردو زنیدي.
 ۱۳ اون، می برأران می جا دور کوده
 و می آشنایان می امره کاملاً غریبه ییدی.
 ۱۴ می فک و فامیلان می جا دور بوستیدی
 و می رفقان مَر جَه خاطر ببرید.
 ۱۵ می خانه مهمانان و می کولفتان مَر غریبه دانیدی
 و اوشان چوم جُلُو ایتا بیگانه ی مأنم.
 ۱۶ می نوکر دوخوانم ولی مَر جواب ندِه،
 اگه چی می دهن امره اون ایلتماس بوکونم.
 ۱۷ می دهن بو می زناک حال بهم زنه
 و می برار خاوران نتانیدی مَر تحمل بوکونید.
 ۱۸ کوچی زاکانم مَر کوچیک کونیدی
 و وختی ویریزم، می ضد گب زنیدي.
 ۱۹ توماَم می خانه زاده رفقان می جا بیزاریدي؛
 کسان ی کی دوس دارم می ضد واگردستید.
 ۲۰ می خاشان می پوست و گوشت دوچکستید؛
 ایتا خال موی بندم.

۲۱ وای ای رفقان، مَر رحم بوکونید! مَر رحم بوکونید!
 چره کی خودا خو دس امره مَر بزه.
 ۲۲ چره خودا مأنستن می دونبال ایسید کی مَر شکار بوکونید؟
 می جان گوشت خوردن جا سَر نوبوستید؟
 ۲۳ کاشکی می گبان بینوشته بو بوسته بی!
 کاشکی ایتا طوماَر دورون ثبت بو بوسته بی!

- ۲۴ کاشکی آهینی و سرب قلم آمره،
 صخره سر تا ابد بینویشته بوبوسته بو!
 ۲۵ ولی من دأنم، اونی کی مر نجات دهه زندهیه
 و بیلاخره زیمین سر آیه و به پا ایسه
 ۲۶ و بعد آنکی می جان پوست اطویی خراب به
 ولی می جان آمره خودای دینم!
 ۲۷ دأنم کی خودم اون دینم
 و می چومان آمره اون فندرم، کی ده اون غریبه نی یه.
 و می دیل می جان دورون ذوق جا پر گیره!
- ۲۸ «اگه گیدی: (چوطویی اون دونبال پیسیم کی اون شکار بوکونیم،
 چره کی موشکلاں ریشه خودش دورونی نهه؟)
 ۲۹ شومان و شمشیر جا بترسید،
 چره کی غیظ خو آمره موجازات شمشیر اوره،
 تا بدانید کی داوری روزم نهه.»

شورآن عذاب کشیدی

- ۲۰ بازین صوفر نعماتی و اگر دسته بوگفته:
 ۲ «می پریشان فیکران مر زور اوره کی جواب بدم،
 چره کی می دیل دورون غوغا نهه.
 ۳ ایتا سرزنش ایشناوم کی مره توهینه
 و می فام و شور مر وادار کونه جواب بدم.
- ۴ «نانی کی جه قدیم زمات،
 جه او وختی کی اینسان زیمین سر بوجود بامو،
 ۵ شرور آدما شادی زیاد طول نکشه
 و خودا نشناسان خوشی ایتا لحظه ویشتر نی یه؟
 ۶ اگه چی خودا نشناس غرور آسمان فارسه
 و اون سر ابران
 ۷ ولی خو فضله مانستن جه بین شه
 و کسان کی اون بیدهیدی، واورسیدی: (کویه ایسه؟)
 ۸ خواب مانستن پره و ده پیدا نیبه؛
 شب رویا مانستن جه بین شه.
 ۹ او چوم کی اون بیده، ده اون نیدینه
 و جاجیگایی کی اون دورون زندگی کونه، ده اون فئدره.
 ۱۰ اون زاکان، فقیران مال و منال پس دیهیدی
 و دارایی کی مردوم جا فیگفتید و اگر دانیدی.
 ۱۱ اون خاشان جوانی قووت جا پور ایسه
 ولی اون آمره گیل جیر خوسه.

- ۱۲ «اگه چی بدی کودن اون مزه دهه
 ولی اون خو زوان جیر جیگا دهه

- ۱۳ و اونْ جاْ کِیف کونه و ولْ نوکونه
و اونْ خو دهنْ دورون دأره
۱۴ ولی اونْ خوراک اونْ شکم دورون عوض به
و اونْ جانْ دورون زهرْ مار به.
۱۵ مال و منالی کی فُورسته بوجور آورہ؛
خودا او مال و منالْ اونْ شکم جاْ بیرون فاکشه.
۱۶ زهرْ مار فودوشه
و افعی نیش اونْ کوشه.
۱۷ روخانْ فئندرہ
و حتی نہرائی کی اونْ دورون خامه و عسل فراوانہ.
۱۸ خو زحمت بکشه موجبْ واگردانہ
و اونْ گولی جاْ بیجیر نیشہ؛
جہ خو کار و بار، ہی ذرہ کِیف نوکونه.
۱۹ چرہ کی ستم بکشه آدمائْ خو پا جیر لقد دمچ بوکودہ و اوشانْ تنہا بنہ.
او خانہیی کی خودش چانکودہ زورْ امرہ بیگیفته.

- ۲۰ «اونْ شکم ہیوخت سترایی نأرہ،
هنْ واسی وئالہ چیزائی کی دوس دأرہ، جہ دس بدہ.
۲۱ دہ چیزی نمأنسته کی بوخورہ،
هنْ واسی اونْ خوشبختی دوام نأرہ.
۲۲ وختی پیلہ خوشبختی دأرہ، ایدفعہیی بدبخت به.
فلک زدہ یائْ دس اونْ طرف درازْ به.
۲۳ وختی کی خو شکم پورْ کونہ،
خودا خو غیظ آتشْ اونْ طرف اوسہ کونہ
و هطو کی خوردنْ درہ، آ آتشْ اونْ سر وارانہ.
۲۴ حتی اگہ آہینی سلاح جاْ جیویزہ،
برنجی تیر اونْ خورہ.
۲۵ تیر بیرون فاکشه و اونْ پوشتْ جاْ بیرون آیہ؛
اونْ توک کی برق زنہ، اونْ زہلہئی ترکانہ.
تومامْ اونْ جانْ ترس و وحشت گیرہ.
۲۶ اونْ ذخیرہ بوکودہ مال و منالْ ظولماتْ گیرہ.
ول ولْ آتش ایوارکی اونْ فُورہ
و ہرچی کی اونْ خیمہ دورون بمأنسته، خورہ.
۲۷ آسمانانْ اونْ گونایْ آشکارْ کونہ
و زیمین اونْ ضد ویریزہ.
۲۸ اونْ خانہئی سیل برہ،
تونڈ آبانْ، او روزی کی خودا غضب کونہ.
۲۹ هنْ ایسہ اونچی کی خودا، شرورْ آدمْ نصیب کونہ،
اونچی کی خودا اونْ رِہ ارث تعیین بوکودہ.»

ایوب جواب

۲۱

بأزین ایوب جواب بده:
 ۲ «می گبانَ حُب گوش بوکونید،
 اَطویی شومان می دیل آرام کونید.
 ۳ موهلت بدید تا گب بزمن؛
 بعد آنکی می گبانَ تومام بوسته، تأنیدی مَر دس پر گیرید.

۴ «مگه من اینسانَ جا شاکي بوبوستم؟
 چره نوأستی می طاقت کم به؟
 ۵ مَر فندرید و قاق بید،
 انگشت به دهن بیسید.
 ۶ هر وخت مَر یاد آیه، وحشت کونم؛
 تومام می عوصم و اعضا پرکه.
 ۷ چره شرورَ آدماَن زنده مأنیدی،
 پیر بید و اوشانَ زور و قوت ویشتر به؟
 ۸ اوشانَ زاکانَ خودشانَ چومانَ جُلُو پیلَه بیدی
 و خوشانَ نوهیانم دینیدی.
 ۹ اوشانَ خانهیان ترس و وحشت جا امن و امانه
 و خودا چوبم اوشانَ سر جور ننه.
 ۱۰ اوشانَ کله ورزا هر وخت گابَ امره جوفت گیری کونه، اون شکم اوسانه
 و زایه و خو ماندهی تَنوده.
 ۱۱ خوشانَ زاکانَ گله مأنستن اوسه کونیدی بیرون
 و اوشانَ جغالانَ واز واز کونیدی.
 ۱۲ دف و بربط امره آواز خوانیدی
 و نی صدَا امره شادی کونید.
 ۱۳ خوشانَ روزانَ خوشبختی امره گذرانیدی
 و آرامش امره شیدی موردهیان دونیا.
 ۱۴ خودای گیدی: اَمی جا دور بو!
 امان نخواستیم تی رایانَ بشناسیم.
 ۱۵ قادر مطلق کیسه کی اون عیادت بوکونیم؟
 دوعا کودن اون ورجا امره چی سودی داره؟
 ۱۶ ولی اوشانَ خوشبختی خودشان دس نی یه،
 پس شرورانَ نقشهیان جا دور ایسم.

۱۷ «چن وار بیده بیدی کی شرورَ آدماَن چراغان خاموش به؟
 یا بلا اوشانَ سر بایه؟
 یا خودا، خو غیظ امره، درد اوشانَ جان تاودِه؟
 ۱۸ چن وار بیده بیدی کی باذ جُلُو هچین کاه مأنستن بیید
 یا کولوش مأنستن کی توند باد اون خو امره بره؟
 ۱۹ شومان گیدی: (خودا، شرورانَ زاکانَ اوشانَ عوض موجازات کونه).
 ولی من گم خودا و او شرورَ آدماَن موجازات بوکونه کی اوشانَ حالی بهه.
 ۲۰ بهه کی خوشانَ چوم امره، خوشان نابودی فندرید

و قادر مطلق غیظ جا نوشن جان بوکونید!
۲۱ چره کی وختی میره، خو زن و زاک و اسی دیل نیگران نیبه
بعد آنکی اون روزان تومام به؟

۲۲ «مگه شا خودای تعلیم دئن؟
در حالی کی اون خودش، پيله کسان حوکم کونه.
۲۳ اینفر هوطو کی ساق و سالم ایسه میره
هطو کی امنیت و آرامش داره؛
۲۴ اون شکم سیره

و اون خاشان ساق و سالم.
۲۵ اینفر دیگر جان همش زرخه تا بیمیره
و هیوخت خوشبختی مزه نچشه.
۲۶ هر دوتان کس کس ورجا خاک دورون خوسیدی
و کلمان اوشان سر و جان پوشانیدی.

۲۷ «شیمی فیکران خب دانم
و نقشه یانی کی می آزار دئن و اسی کشیدی.
۲۸ چره کی گیدی: (نجیب زاده خانه کویه ایسه؟
شروژ آدماں خیمه کی اویه زندگی کودید، کویه ایسه؟)
۲۹ رادوران جا و نوارسه ییدی؟
اونچی کی اوشان سفر دورون بیده ییدی، شومان قوبیل نوکونیدی؟
۳۰ آنکی شروژ مردای سختی روزان دورون امنیت داره
و خودا غیظ جا جیویزه؟
۳۱ کیسه کی اون نشان بده کی اون کردکاران بد ایسیدی؟
و کیسه کی اون شروژ کاران و اسی موجازات بوکونه؟
۳۲ اون بریدی قبرستان
و اون قبر سر پاسبانی دیهیدی.
۳۳ قبرستان خاک اون ره شیرین ایسه؛
تومام مردوم اون دونبالسر شیدی
و اون جلو ایتا عالمه آدم را شوئون دریدی.
۳۴ پس چوطو تانیدی مَر شیمی بیخود گبان امره آرام کونید؟
شیمی جوابان جا فقط بی وفایی مانه.»

الیفاز گبان

۲۲ بازین الیفاز تیمانی و اگر دسته بوگفته:
۲ اینسان تانه خودا ره فایده بداره؟
حتی حکیم مردای تانه اون ره سودی بداره؟
۳ اگه تو دوروستکار بیبی، قادر مطلق ره چی لیزتی داره؟
اگه تی را عیبی ناره، چی سودی خودا ره داره؟

۴ فیکر کونی تی خوداترسی و اسی ایسه کی خودا تر ادب
یا محاکمه کونه؟

۵ مگہ تی شرارت عظیم نی یہ؟
 مگہ تی گونایان تومامی دأره؟
 ۶ چرہ کی تی برأران جا بیخود گرویی بیگفتی،
 و تومام اوشان لیاس بکندی.
 ۷ خستہ آدماں آب فئندی
 و گوشنہ یان شکم ستر نوکودی.
 ۸ تی آمرہ فیکر بوکودی کی قوی آدماں زمین گیریدی
 و پیلہ کسان اون دورون زندگی کونیدی.
 ۹ وئوہ زناکان دس خالی اوسہ کودی
 و یتیمان حق بوخوردی.
 ۱۰ جہ آ خاطر ایسہ کی دامان، جہ ہر طرف تر دورہ بوکودیدی
 و ایدفعہ یی وحشت تی جان دورون دکفتہ
 ۱۱ و طولمات و نالہ کی چیزی بیدینی
 و سیلاب تر بہ سر شہ.

۱۲ «آیا خودا آسمان بوجور جایان میان نیسہ؟
 بوجورترین ستارہ یان جاجیگای بیدین چقدر بولندہ!
 ۱۳ و تو گی: (خودا چی دانہ؟
 تانہ جہ طولمات دورون داوری بوکونہ؟
 ۱۴ سیا ابران اون جولوی بیگفتیدی، پس نتانہ بیدینہ.
 اون آسمان لچہ سر را شہ.)
 ۱۵ تو هوطو او قدیم را دورون ایسہ یی
 کی شرور آدماں اون دورون را بوشویدی؟
 ۱۶ اوشانی کی خیلی وخت جلوتر ببردہ بوبوستیدی
 و سیلاب اوشان ریشہ جا بکنده و ببردہ
 ۱۷ کی خودای بوگفتیدی: (امی جا دور بو!
 قادر مطلق آمرہ چی تانہ بوکونہ؟)
 ۱۸ چرہ کی اون بو کی اوشان خانہ یان برکت جا پور کودی،
 پس من شرور ان نقشہ یان جا دور ایسم.
 ۱۹ دوروستکار آدماں وختی آ کاران بیدیند، خوشحال بیدی؛
 بی گونایان اوشان رخشن گیریدی و گیدی:
 ۲۰ (رأس رأسی امی دوشمنان جہ بین بوشویدی
 و اوشان زار و زندگی آتش دورون بوسوختہ.)

۲۱ «پس خودا آمرہ آشتی بوکون کی جان ساقی و آرامش بداری
 و اطویی خوشبخت بی.
 ۲۲ جہ اون دهن یاد گيفتن قوبیل بوکون
 و اون گبان تی دیل دورون جا بدن.
 ۲۳ اگہ قادر مطلق ورجا و اگر دی و اگہ شرارت تی خانہ جا دور کونی
 دوواریہ تی زندگی ترہ و اگر دانہ.
 ۲۴ اگہ تی طلای خاک دورون بنی

و (اوفیر)* طلائِ روخانِ سنگاں میان،
 ۲۵ بازینِ قادرِ مطلق تی طلا به
 و تی خالصِ نقرہ.
 ۲۶ چرہ کی او وختِ قادرِ مطلق جا لیدت بری
 و تی رویِ خودا طرف واگردانی.
 ۲۷ اون ورجا دوعا کونی
 و اون تی دوعایِ ایشتاوہ
 و تو تی نذرانِ انجام دہی.
 ۲۸ ہر چی و اسی تصمیم بیگیری، انجام به
 و تی را روشن بہ.
 ۲۹ وختی آدمانِ خوارِ بیدی، تو گی: (خودایہ کی تانہ اوشان بولند کونہ!)
 و اون، فروتنِ آدمانِ نجات دہہ.
 ۳۰ اون حتی کسانِ ی کی بی گوناہ نی بیدی، آزاد کونہ
 و اوشان، تی دسانِ پاکِ امرہ نجات یافید.»

ایوب جواب

۲۳ بازون ایوب واگردستہ بوگفتہ:
 ۲ «ایمروزم می شکایت زرخہ
 و با آنکی نالہ زخم، خودا خو سنگین دس می سر جا اونسنہ.
 ۳ کاشکی بدآنستہ بیم اون کویہ بیافم،
 کی اون تخت ورجا بشم
 ۴ و می اوضاع و احوال اون جلو بگم
 و ہر چی دلیل دارم، واگویا بوکونم.
 ۵ بازین جوابی کی مر دبی، فامستیم
 و اونچی کی مر گفٹی درک کودیم.
 ۶ ینی خودا خو پیلہ قودرت مرہ می امرہ بحث کودی؟ نہ!
 بلکی مر توجہ کودی.
 ۷ اوہ دوروستکار آدم تانستی اون رہ دلیل باورہ
 و من تانستیم ہمیشہ قاضی دس جا جیویزم.
 ۸ «ہسا اگہ شرق طرف شم، اوہ نیسہ؛
 غرب طرفم اون نیدینم.
 ۹ وختی کی شومال دورون کار کودن درہ، اون نیدینم؛
 وختی شہ جنوب، می چوم اون دئنکفہ.
 ۱۰ ولی اون او راہی کی من شم دانہ
 و وختی مر آزمایش بوکونہ، طلا مانستن بیرون ایم.
 ۱۱ اون پا مالہ سر پا بتم؛
 اون را و روش حفظ بوکودم و اون جا کج نوبوستم.
 ۱۲ جہ او دستوری کی اون لبان جا بیرون بامو دور نوبوستم؛
 اون گبان ویشتر جہ می روزی تلنبار بوکودم.

۱۳ ولی اون ایتا دانہیہ؛ کی تانہ اون تغیر بدہ؟
 ہرچی کی اون دیل خواہیہ، کونہ.
 ۱۴ ہرچی کی مرہ تعین بوکودہ، انجام دہہ
 و خیلی آ جور نقشہیان خو ذہن دورون دآرہ.
 ۱۵ هن واسی اون حوضور جا می دیل ترکہ
 و وختی آ چیزان فیکر کونم اون جا ترسم.
 ۱۶ خودا می دیل ناتوان کودہ؛
 قادر مطلق مر بد جور بترسانہ.

۱۷ ولی طولمات واسی خاموش نوبوستم
 و نہ جہ آ خاطر کی غلیظ طولمات مر بپوشانہ.
 ۲۴ «چرہ قادر مطلق، وخت و زمات، داوری کودن رہ موشخص نوکونہ
 و چرہ خودا شناسان ہیوخت او روزان نیدینیدی؟
 ۲ بعضیان خوشان زیمین مرزان پس و پیش کونیدی
 و هطویم مردوم گلہیان دوزانیدی و بریدی چرا.
 ۳ یتیمان اولاغان فورانیدی
 و وئوہ زناکان ورزائی گروی گیریدی.
 ۴ فقیر آدمان جہ اوشان را سر بیرون تاودیدی
 و تومام بیچارہیانی کی زیمین سر ایسہیدی خوشان جیگا دہیدی.
 ۵ اوشان وحشی خرا مانستن صارا دورون
 خوشان کار واسی بیرون شیدی کی خوراک بیافید
 و خوشک زیمین اوشان زاکان خوراک فادہ.
 ۶ مزرعہ دورون گندمان جم کونیدی
 و انگور دانہیان کی بجا بمانستہ، شروران انگور باغ جا اوچینیدی.
 ۷ لیباس دونکودہ و جان برئندہ، شب سر کونیدی
 و سرما دورون ہیچی ناریدی کی خوشان دشانید.
 ۸ کویان وارشن جا ہیست بیدی
 و جہ آ خاطر کی سرپنایی ناشتید، صخرہیان کش گیریدی.
 ۹ یتیم زائی، مار سینہ جا دوزانیدی
 و فقیران زائی گروی واسی اسیر بہ.
 ۱۰ لیباس دونکودہ و جان برئندہ جہ ہر طرف سرگردانیدی
 و ویشتایی شکم امرہ دستہ بوکودہ محصول خوشان کول سر نیہیدی و بریدی.
 ۱۱ جہ زیتون دارانی کی تترج نہہیدی، روغن گیریدی؛
 لبان تشنہ امرہ، چاچہ دورون انگوران لقت زینیدی.
 ۱۲ آہ و نالہی اوشانی کی مردن دریدی، ایشناوستہ بہ
 و زخمی بوہوستہ آدمان، ایجگرہ زینیدی و کومک خواہیدی
 ولی خودا، آدمان ناجور کاران توجہ نوکونہ.

۱۳ «ایسہیدی کسان کی نور ضد آشوب بپا کونیدی
 و اون راییان نشناسیدی
 و اون را دورون نیسہید.
 ۱۴ آدم کوش، خروس خوان ویریزہ
 کی فقیر و بیچارہی بوکوشہ
 و شب، دوزد مانستن بہ.

۱۵ زناکارِ آدمِ چومِ غروبِ و اسی رافا ایسه
و گه: (هی چومی مَر نیدینه)
و خو دیم پوشانه.

۱۶ ظولماتِ میانِ نقبِ زندی شیدی خانه یانِ دورون
و روز، خوشانِ جیگا دیهیدی؛
اوشان، روشنایی امره غریبه یید.
۱۷ تومام اوشان ره ظولماتِ صُبِ مانستنه،
چره کی ظولماتِ ترسانِ شناسیدی.

۱۸ «آبِ سرِ کُخِ مانستیدی؛
اوشان سامِ زیمینِ جا لعنتِ بوبوسته یه
و هیکس اوشان انگور باغِ دورون نیشه.
۱۹ هوطو کی خوشکسالی و گرمش ورفِ آبِ دوزانه،
هطویم مورده یانِ دنیا گوناہکاران.
۲۰ رَحِمِ اوشانِ جِه خاطر بره
و کلمِ اوشانِ نوشِ جان کونه؛
دِه هیکس اوشانِ یادِ ناوَره،
پس شرارتِ دارِ مانستن وَاوہ به.

۲۱ «زناکیِ کی اونِ ره زای نیه، ظلم کونیدی
و وئوہ زناکانِ حُبی نوکونید.
۲۲ ولی خودا خو قودرتِ امره ظالمانِ جِه بین بره؛
وختی اون ویریزه، هیکس خو زنده مانستنِ جا ایطمینانِ ناره.
۲۳ اشان ایطمینانِ فادِه و امنیتِ دورون زندگی کونیدی
ولی خو چومانِ امره اوشانِ راهِ پایه.
۲۴ ایپچه زماَتِ سربولندِ بیدی و بازین جِه بین شیدی؛
خوارِ بیدی و دیگر کسانِ مانستن میریدی
و گندمِ خوشه یانِ مانستن وَاوہ بیدی.
۲۵ اگه اَطویی نی یه، کی تانه بگه دورُغِ گفتنِ درم
و نیشانِ بده کی می گبانِ هیچی نی ییدی؟»

بَلَدِ گَبان

۲۵ بازین بَلَدِ شوحی و اگردسته بوگفته:
۱ «حکومت و هیبتِ خودا شینه؛
اون، آسمانانِ جورِ آرامشِ بیا کونه.
۲ شأ اون لشکریانِ ایشماردن؟
کیسه کی خودا نورِ اون رو نتابه؟
۳ چوطویی ایتا آدمِ خودا ورجا پارسا بحیسابِ آیه؟
اونی کی زناکِ جا بدونیا بایه، چوطویی تانه پاک بیه؟
۴ اگه ماہم نورِ ناره
و ستاره یانِ اون چومِ دورون پاک نی ییدی،
۵ چی فارسه آدمی کی ایتا حشره جا ویشتر نی یه

و آدمی زاد کی ایتا کلم جا ویشتر نی یه!

ایوب جواب

۲۶

بازین ایوب جواب بدہ:
۲ «اونی کی زور و قوت ناره عجب کومک بوکودی!

ضعیف بازوی خب نجات بدہیی!

۳ بی حکمت مرداک عجب نصیحت بوکودی!

چی عاقل کارانی نیشان بدہیی!

۴ کی کومک امره ا جور گبان تی زوان باوردی

و کی روح ایسه کی تی دهن جا گب بزه؟

۵ «مورده یان روحان پرکیدی،

اوشانی کی آب جیر ایسه ییدی و تومام اوشانی کی اویه زندگی کونیدی.

۶ مورده یان دنیا خودا جلو برنده ایسه

و آبدون* هیچی نپوشانه.

۷ خودا شومال خالی جاجیگا سر و آشانه

و زیمین هیچ سر وارگانه.

۸ آبان، ابران دورون پیچانه

ولی ابران اوشان فشار جیر و آشکافته نیبید.

۹ مایه دیم پوشانه

و خو ابران اون سر و آشانه.

۱۰ ایتا گردی، آبان رو بکشه

و اون امره روشنایی و تاریکی وسط مرز بنه.

۱۱ آسمان سوتونان پرکیدی

و خودا تشر جا قاق بید.

۱۲ خو قوت امره دریای آرام کونه

و خو حکمت مره رحب* درجینه.

۱۳ اون روح امره، آسمانان قشنگ بوستیدی

و اون دس، لانتی* کی توند را شه، سولاخ کوده.

۱۴ رأس رأسی ا کاران فقط ایتا پیچه جه خودا کارانه

و چی آرام صدایی اون جا ایشتاویم!

ولی کیسه کی بتانه خودا پيله عظمت درک بوکونه؟»

ایوب خو گبان اطویی ایدامه بدہ:

۲۷

۲ «قسم خوروم خودایی کی می حق می جا فیگیفته،

قادر مطلق کی می جان زرخ کوده،

۳ کی تا زمانی کی زندهیم

و خودا نفس می دوماغ دورون نهه،

۴ می لبان بی اینصافی امره گب نزیدی

و می زوان کلک مره حرف نزنه.

* ۲۶:۶ آبدون ایتا نام ایسه مورده یان دنیا ره و آن معنی «نابود بوستن جیگا» ایسه. * ۱۲:۲۶ افسانه یان میان بامو کی رحب ایتا هیولایی بو کی دریا دورون زندگی کودی. ایتا نیشان بو جه طبیعتی کی نشاستی اون کونترول کودن. * ۱۳:۲۶ ینی لویاتان. ایوب باب ۳ آیه ۸ بیدینید.

۵ می جا دور ببه کی شمر تائید بوکونم؛
تا او زماتی کی زندهیم، می بی عیبی اینکار نوکونم.
۶ هطویی دوروستکاری دورون ایسم
و هیوخت اون جا دس اونسنم؛
تا زندهیم، می دیل مر سرزنش نزنه.

۷ «ببه کی می دوشمنان شروژ آدماں مانستن بیید
و می موخالفان، بدکاران مانستن.
۸ چره کی خودا نشناس اومید چیه وختی کی خودا اون هلاک کونه،
وختی کی اون جان فیگیره؟
۹ ینی خودا اون ایجگره ایشتاوه،
او وخت کی بلا اون فترکه؟
۱۰ قادر مطلق جا تانه لیدت ببره؟
ینی تومام وختان خودا جا کومک خوایه؟

۱۱ «شمر خودا قودرت جا یاد دهم،
قادر مطلق را و روشن جیگا ندم.
۱۲ هسا شومان همه تان آن بیدهیدی؛
پس چی و اسی بیخودی گب زندی؟

۱۳ «آنه سامی کی شروژ مردای خودا جا بره
و ارشی کی ظالم آدماں خودا جا بریدی.
۱۴ اگه اون زاکان زیاد بید، شمشیر اوشان رافا ایسه
و اون نسل، نان آمره ستر نییدی.
۱۵ هر کی اون جا باقی بمانسته، طاعون مره بگیل کونیدی
و ویوه* زناکان اوشان و اسی ایجگره نرنیدی.
۱۶ اگر غبار مانستن نقره جم کونید
و گیل انقدر، لیاس بدآرید،
۱۷ اوشان جم کونیدی ولی دوروستکاران او لیاسان دوکونیدی
و بی گونا آدماں نقره یان خوشان میان سام کونیدی.
۱۸ خانه بی کی اون چاکونه بی پله مانسته،
هچین نیگهبان سایه بان مانستن.
۱۹ وختی خوفتن دره، پولداره ولی ده اطلو نییه؛
خو چومان و اکونه و اون مال و منال جا خبری نییه.
۲۰ ترس و وحشت سیل مانستن اون دور گیره
و شب کی دکفه، گرد باد اون خو آمره بره.
۲۱ بادی کی شرق طرف جا دمه اون خو آمره بره و ده اون جا چیزی به جا نمانه
و اون جه خو جاجیگا دور کونه.
۲۲ توند اون طرف دمه و رحم نوکونه
و اون خیلی تقلا کونه کی با چنگال جا جیویزه.
۲۳ مردومان اون دس پر گیریدی

۲۸

- و وختی ځه خو جاجیگا بیرون تاوډه به، اون رخشن گیریدی.
 «رأس رأسی کی نقره معدن دأره
 و طلا ره جاجیگایی نهه کی اون دورون تصفیه به.
 ۲ آهین، زیمین جا بدس آیه
 و مرس*، آب بوسته سنگ دیل جا بیرون آیه.
 ۳ اینسان طولمات روشن کونه
 و تا او جولف جایان شه
 کی ایتا سنگ تاریکی و طولمات دورون بیافه.
 ۴ او جایی کی اینسان زندگی نوکونه، زیمین دورون نقب زنه،
 هو جایانی کی هیکس اویه شوئون آمون نوکونه؛
 دور ځه مردومان آویزان بوسته و ا طرف اوطرف تاب خوره.
 ۵ زیمینی کی اون جا نان بیرون آیه،
 اون جولف جیگا دورون، اینگار کی آتش امره سرنگون به.
 ۶ کبود یاقوت اون سنگان دورون نهه
 و اون خاکم طلا امره قاطی بوبوسته یه.
- ۷ «هیئت شکاری پرنده اون رأی نانه
 و شاهین چوم اون نیده.
 ۸ هیئت وحشی جک و جانور اون رو خو پای ننه
 و هیئت شیرم اون جا دنوارسته.
- ۹ «اینسان، چخماق سنگ ایشکنه
 و کویان بیخ و بون جا فوگردانه.
 ۱۰ صخره یان دورونی نقب زنه
 و اون چومان تومام قیمتی چیزان دینه.
 ۱۱ روخان چشمه ی و امجه
 و اونچی ی کی قایم بوسته نهه روشنایی دورون اوره.
- ۱۲ «ولی حکمت کویه شأ یافتن؟
 و درک و فام جاجیگا کویه ایسه؟
 ۱۳ اینسان اون قدر نانه
 و زنده یان دنیا دورون پیدا نییه.
 ۱۴ جولف جیگا گه: (می دورون ننه)
 و دریا گه: (می ورجا نیسه).
 ۱۵ اون طلا امرهیم نشأ هئن
 و نشأ نقره امره اون رو قیمت نهن.
 ۱۶ (اوفیر) طلا امره نشأ اون رو قیمت نهن
 و نه گیران عمیق و کبود یاقوت مره.
 ۱۷ اون طلا و شیشه امره نتانی ایتا بوکونی
 و طلایی زیورآلات مره نشأ عوض دکش کودن.
 ۱۸ حکمت جلو مرجان و بلور جا نشأ گب زن؛

اونِ قیمت، موروارید جا ویشتره.
 ۱۹ (کوشن)* زبرجد نتانه اونِ امره برابری بوکونه؛
 طلائِ خالصِ امره نشأ اونِ رو قیمت نهن.

۲۰ «پس حکمت جِه کویه آیه؟
 و فأم جاجیگا کویه ایسه؟
 ۲۱ جانداران چومان جا جوخفته
 و هوا پرندیانم هطو.
 ۲۲ (آبدون) و مرگ گیدی:
 (فقط اون صدا آمی گوش فارسه).

۲۳ «فقط خودایه کی اونِ رای دانه؛
 و اونه کی جِه اونِ جاجیگا وأخبره.
 ۲۴ چره کی اون، زیمین چار طرف دینه
 و هرچی کی آسمان جیر نهه، فندره.
 ۲۵ او وخت کی باد ره وزن تعیین بوکوده
 و آبان اندازه بیگفته،
 ۲۶ هو وخت کی وارشن و اسی قانون بنه
 و گورخانه رای تعیین بوکوده،
 ۲۷ بازی حکمت بیده و اونِ اندازه بیگفته؛
 اون برپا بوکوده و ایمتحان بوکوده
 ۲۸ و اینسان بوگفته:
 (وا بدانید حکمت، خودا جا ترستن ایسه
 و فأم، بدی جا دوری کودن.)»

ایوب آخری گبان

۲۹ ایوب خو گبان اطویی ایدامه بده:
 ۲ «کاشکی قبلان مأنستن بوبوسته بیم،
 او روزان مأنستن کی خودا می هوای داشتی.
 ۳ او وختی کی اون چراغ می سر دتاوستی
 و اون نور امره تاریکی میان دوارستیم،
 ۴ هوطو کی خوروم روزان میان بوم،
 هو وخت کی خودا دوستی سایه می خانه سر نهه بو،
 ۵ هو زماتی کی قادر مطلق هنوز می امره بو
 و می زاکان می دور و ور ایسه بید،
 ۶ او وخت کی می پای شیر امره شوستیم
 و صخره، مره روغن جا روخان رأ تاودهی!
 ۷ «وختی شویم بیرون، شهر دروازه ورجا

* ۱۹:۲۸ کوش ایتا سرزیمینی بو کی قدیم زمات، مصر جنوب طرف نهه بو.

- و شہر میدان* دورون می جا سر نیشتم،
 ۸ جوانان مَر دہییدی و جیگا خوردیدی
 و پیڑ مرداگان ویریشتیدی و بہ پا ایسہ یید۔
 ۹ پیلہ کسان، گب زئ جا دس اوسا دیدی
 و دس امرہ خوشان دھن گیتیدی۔
 ۱۰ نجیب زادہ یان صدا خاموش بوستہ
 و اوشان زوان اوشان نکتال بچسبستہ۔
 ۱۱ او گوش کی می جا ایشتاوستی، مَر موبارک دوخوادی؛
 او چومی کی مَر فندرستی، می جا تعریف کودی،
 ۱۲ چرہ کی فقیر آدمی کی ایجگرہ زہی، کومک کودیم
 و ہطویم یتیمی کی یآوری نأشتی۔
 ۱۳ اون کی مردن دبو، مَرہ دوعای خیر کودی
 و می و اسی ویوہ زناک دیل شادی جا آواز خواندی۔
 ۱۴ دوروستکاری دیکو دم و می لیباس بوبوستہ؛
 عیدالت مَرہ ردا و دستار مانستن بو۔
 ۱۵ کوران رہ چوم بوم
 و شلان رہ لنگ۔
 ۱۶ موحتاجان رہ پتر بوم
 و غریبہ یان حق جا دفاع کودیم۔
 ۱۷ شروران گازان ایشکنہ ییم
 و شکار اوشان گازان جا دوزانہ ییم۔

- ۱۸ «فیکر کودیم: (می خانہ دورون میرم
 و می عمر روزان فورشن دانہ یان مانستن ویشتر بیدی۔
 ۱۹ می ریشہ یان آب طرف شیدی
 و ایاز می شاخہ یان رو شب بہ صُب فارسانہ۔
 ۲۰ می جلال ہمیشہ می امرہ تازہ یہ
 و می کمان می دس دورون ہمیشہ نو مانہ۔)

- ۲۱ «مردومان مَر گوش دیدی و می رافا ایسہ ییدی
 و ساکیت بوستید کی می نصیحت بیشتاوید۔
 ۲۲ می گب سر گب نزہ ییدی
 و می گبان اوشان رو آب مانستن چکہ کودی۔
 ۲۳ می و اسی رافا ایسہ ییدی ہوطو کی وارشن و اسی
 و خوشان دھن وارز کودیدی ہوطو کی بہار وارشن و اسی۔
 ۲۴ وختی کی ایطمینان نأشتیدی، لبخند امرہ اوشان تشویق کودیم
 و می خوشروی اوشان رہ ارزش داشتی۔
 ۲۵ راہ اوشان و اسی اینتخاب کودیم و رہبری تخت سر نیشتم؛
 پادشا مانستن بوم خو لشکر دورون،
 ا کس مانستن کی عزاداران دیلداری دہہ۔

* ۷:۲۹ قدیم زمات، شہر دورون ایتا جا نہہ بو کی ریش سیفیدان اوہ نیشتیدی و مردوم و اسی داوری و حوکم کودیدی و اوشان رہ تصمیم گیتید۔

۳۰

«ولی هسأ اوشانی کی می جا جوانترید مَر دس پَر گیریدی،
اوشانی کی مَر بد آمویی اوشان پُتران می گله سکاں ورجا بدآرم.

۲ اوشان بازو قودرت، مَره چی کودی؟

مردا کانی کی اوشان رِه رمق نمأنسته بو؟

۳ شبان، ایحتیاج و ویشتایی و آسی،

صارا دورون خوشک زیمین جُوستید.

۴ گوماز میان شور واش چهیدی

و وحشی گیاهاں ریشهی خوردید.

۵ اوشان مردوم جا بیرون تاوَدیدی

و مردومان، اوشان پُشت سر داد و فریاد کودیدی، هوطو کی دوزدان پُشت سر.

۶ مجبور بوستیدی کی درهیاں دورون زندگی بوکونید،

زیمین سولاخ سومبهیاں میان و صخرهیاں دیل دورون.

۷ بوتهیاں میان عَرعر کونیدی

و گرزنهیاں جیر دور هم جم بید.

۸ نادان مردومانی ایسید کی نام و نیشانی نأریدی،

کی خوشان سرزیمین جا بیرون تاوَده بوبوستیدی.

۹ «هسأ خوشان سرودان میان مَر دس پَر گیریدی

و می جا ضربالمثل چاکونیدی!

۱۰ می جا اوشان بد آیه و دوری کونیدی؛

خیلی راحت می رو فیلی فوکونیدی.

۱۱ جِه اویه کی خودا می کمان زه شل کوده و مَر خوار و خفیف کوده،

اوشان می ورجا لافند بُرسنهید.

۱۲ می راس طرف ایتا عالمه آدم می ضد ویریشتیدی؛

اوشان مَر جِه را بدر کونیدی و

می هلاک کودن و آسی رایان آماده کونیدی.

۱۳ می رای دَوَدیدی

و می عذاب جا سود بریدی.

هیكس کومکم لازم نأرید.

۱۴ هچین آن مانه کی دیوار ایشکنیدی و او پت و پهن درز جا آیدی

و جِه خرابهیاں دورون هوجوم آوریدی.

۱۵ ترس و وحشت می سر جا بوگودشته؛

می آبرو باذ مأنستن شه

و می خوشبختی ابر مأنستن جِه بین شه.

۱۶ «مَره دِه جانی نمأنسته؛

سخن روزان مَر گیرفتار کودیدی.

۱۷ شب، می خاشان سولاخ کونه

و درد می جان جُوستن دره و هیوخت آرام نیبه.

۱۸ خوداوند، خو پيله زور و قوَت آمره می لباس سفت بیگفته دره؛

می لباس یخه مأنستن می دور و آپخته نهه.

۱۹ مَر گیل دورون تاوَده

و خاک و خاکستر مأنستن بوبوستم.

۲۰ «تی ورجا ایجگره زنم ولی می جواب ندی؛
 جہ می جا ویریزم ولی فقط مَر فندری.
 ۲۱ سنگ دیلی آمره می ضد واگردی؛
 تی دس قوٹ آمره می مره دوشمنی کونی.
 ۲۲ مَر ویریزانی و باڈ آمره بری
 و طوفان دورون ا طرف او طرف تاودی.
 ۲۳ خُب دأنم کی مَر مورده یان دنیا دورون آوری،
 او خانہ یی کی تومام زنده یان و اسی تعیین بوبوسته.

۲۴ «رأس رأسی هیکس خو دس بدبخت مرداک رو دراز نوکونه،
 او وختی کی خو بدبختی دورون ایجگره زنه.
 ۲۵ من اوشان و اسی کی سختی دورون ایسه ییدی گریه نوکودم؟
 و می جان بیچاره یان و اسی غورصه دار نوبوسته؟
 ۲۶ ولی وختی کی خُبی رافا ایسه بوم، بدی بامو
 و او وختی کی نور رافا ایسه بوم، ظولمات بامو.
 ۲۷ می دیل دورون پریشانم و آرام نم؛
 سیه بختی روزان می ورجا آیدی.
 ۲۸ ظولمات میان را دوارم، بی آفتاب؛
 جمعیت دورون بپا ایسم و ایجگره زنم.
 ۲۹ شالان* برار بوبوستم
 و شتر مورغان رفیق.
 ۳۰ می جان پوست سیاه بوسته؛
 می خاشان تب جا سوختن دره.
 ۳۱ می بربط آهنگ عزاداری بوبوسته
 و می نی صدا، گریه صدا مأنستن.

ایوب آخری دفاع

۳۱ «می چومان آمره عهد و پیمان دؤستم؛
 پس چوطو تأنم ایتا جوان لاکوی فندرم؟
 ۲ می سام جہ خودایی کی او بوجور ایسه
 و می ارث و میراث جہ قادر مطلق کی آسمان جور ایسه، چی تأنه بیه؟
 ۳ ینی گیرفتاری، شروران سام نی یه؟
 و بلا، بدکاران ارث نی یه؟
 ۴ ینی اون، می رأیان نیدینه
 و تومام می قدمان نیشمره؟

۵ «اگه دورغ آمره را بوشوم
 و می پایان فریب دئن و اسی توند گیفتی،
 ۶ ببه کی به قائده ایمتحان بیم،
 تا خودا بیدینه کی من عیب و ایرادی نارم!

۷ اگہ می قدمان کج بوسہ و جہ را بدر بوشو،
یا می دیل، می چومان دونبالسر را دکفته،
یا ایتا لکہ می دسان بچسبستہ،
۸ ببه کی من بکارم و اینفر دیگر بوخوره
و ببه کی می محصول ریشہ جا بکنده ببه!

۹ «اگہ می دیل ایتا زناک و اسی گول بوخوردہ،
یا می همساده در ورجا اون زناک رہ یاواشہ رافا بئسم،
۱۰ ببه کی می زنای، اینفر دیگر رہ آرد آسیاب بوکونہ
و دیگران اون امرہ بوخوسید!
۱۱ چرہ کی او کار بد بو
و گوناہی کی و استی موجازات بوبوسہ بی.
۱۲ آتشی مانستی کی سوجانہ و ہمہ چی فوره
و تومام می محصول ریشہ جا کندي.

۱۳ «اگہ می غولام ویا می کنیز داد فئترسم،
او وختی کی می جا شاکي بید
۱۴ و بازین خودا می ضد ویریزہ، چی واکونم؟
وختی می جا وازخواست کونہ، چوطو واکون جواب بدم؟
۱۵ خودایی کی مَر رَجَم دورون خلق بوکودہ، اونم خلق نوکودہ؟
مگہ امان دوتای، اینفر رَجَم دورون خلق نوکودہ؟

۱۶ «اگہ موحتاج آدمان دیل ناجہی اوشان جا دریغ بوکودم
و ویوہ زناکان چومان می رافا ایسن جا کم سو بوبوسہ،
۱۷ اگہ می لقمہی تنہایی بوخوردم
و اون یتیم امرہ سام نوکودم -
۱۸ در حالی کی جوانی جا یتیمان، ایتا پئر مانستن پیلہ کودم
و جہ او وختی کی بدونیا باموم، ویوہ زناکان رانمایی بوکودم -
۱۹ اگہ بیدم کی اینفر لباس ناشتن جا مردن درہ
یا ایتا موحتاج آدم لباس نارہ
۲۰ و دیل و جان امرہ مَر برکت ندہ
جہ خاطر کی می گوسفندان پشم اون فادَم تا جہ سرما در امان ببه،
۲۱ اگر یتیم رو دس دراز کودم،
چرہ کی محکمہ دورون دوس و رفیق می جا حمایت کودیدی،
۲۲ ببه کی می بازو می شانہ جا بکفہ
و می ساعد، آرنج جا دورسفہ!
۲۳ چرہ کی خودا بلا جا وحشت دارم
و نتانم اون عظمت ورجا تاب باورم.

۲۴ «اگہ زر ايعتماد بوکودم
و ناب زر بوگفتم: (تو می امنیتی)،
۲۵ اگہ می ایتا عالمہ مال و منال و اسی شادی کودیم
و جہ آنکی می دس امرہ خیلی زیاد جم کودم، خوش بوبوسہ بیم،

۲۶ اگہ آفتاب شبق زئن فندرستم،
یا روشن مہتاب کی دوارستن درہ
۲۷ و می دیل قایمکی گول بوخوردہ بو
و پرستش و اسی می دس امرہ اوشان رہ ماچی اوسہ کودم،
۲۸ آکارانم گونایانی بید کی و استی موجازات بیید،
چرہ کی خودای موعال اینکار کودیم۔

۲۹ «اگہ می دوشمن گیرفتاری و اسی شادی بوکودم،
یا جہ بلایی کی اون دامن بیگفته خوشحالی بوکودم -
۳۰ می زوان گوناہ کودن جولوی بیگفتم
و اون جان نفرین نوکودم -
۳۱ اگہ می خیمہ آدامان نوگفتید:
(کیسہ کی اون خوراک جا ستر نوبوستہ بی؟) -
۳۲ غریب آدم، شب کوچہ میان صُب نوکودہ،
چرہ کی می خانہ در، را دواز و اسی واز بو -
۳۳ اگہ الباقی آدامان مانستن می تقصیر قایم کودم
و می گونای می دیل دورون جیگا بدم،
۳۴ چرہ کی پیلہ جماعت جا ترسہ ییم
و طایفہ یان خوار کودن مر بہ وحشت تاودہ،
جوری کی می دهن دؤستم و خانہ جا بیرون نوشوم،

۳۵ «آی کاش اینفر بئسہ کی می گبان بیشتاؤہ!
اھان، می مھر آمادہ یہ؛
بیہ کی قادر مطلق مر جواب بدہ
و می شاکی خو ادعایان طومار دورون بینویسہ!
۳۶ ایطمینان بدآرید کی اوشان می چان گیفتم
و تاج مانستن می سر رو نہ ییم۔
۳۷ تومام می قدمان و اسی اون حساب پس دیم
و امیر مانستن اون نزدیک بوستیم۔

۳۸ «اگہ می زیمین می ضد ایجگرہ بزہ
و اون شیاران کس کس امرہ گریہ بوکودیدی،
۳۹ اگہ اون محصول موفت بوخوردم
و رعیتان جان فیگفتم،
۴۰ بیہ کی تمشان، گندم عوض بیرون باید
و واش، جو ب عوض!»
ایوب گبان تومام بوستہ۔

الیہو گبان

۳۲ او سہ تا مردای دہ جواب ناشتیدی کی ایوب بیگید، چرہ کی ایوب خورہ دوروستکار دانستی۔ ۲ بازین
الیہو، برکٹیل بوزی زای کی رام طایفہ شین بو، غیظ جا ول بیگفته چونکی ایوب خورہ حق دیی، نہ
خودای۔ ۳ الیہو، ایوب سہ تا رفقان جا غیظ گیفتم، چرہ کی بدون آنکی جوابی بیافید، ایوب محکوم کودید۔ ۴ الیہو،

ایوبؑ آمره گب زئنؑ وأسی منتظر بئسه بو، چونکی الباقی اونؑ جا پیلہ تر بید. ۵ ولی وختی بیدہ کی او سہ تا مردای جوابی نأرید کی بیگید، اونؑ غیظؑ گیفتہ.

۶ پس إلیہو، بَرَکئیلؑ بوزی زای گب بزہ و بوگفتہ:

«من جوان ایسم و شومان سیفیدؑ مو؛

پس بترسئم و جرأت نوکودم می نظر شمَر بگم.

۷ می آمرہ بوگفتم: (وہل روزان گب بزید

و سند و سال کی بوجور شہ، حکمت یاد بدہ.)

۸ ولی روحی کی اینسانؑ دورون نہہ،

ینی قادرؑ مطلقؑ نفَس،

اونہ کی اینسانؑ دانایی فادہ.

۹ پیلہ ترآن نی پیدی کی حکمت دأریدی

و نہ پیرآن کی دوروست چیزآن اوشآنؑ حالی بہ.

۱۰ هَنؑ وأسی گم: مَر گوش بدید،

منم می نظر گم.

۱۱ «تا هسأ بئسم تا شومان گب بزید

و شیمی دلیلانؑ گوش بوکودم،

هوطویی کی شیمی گبانؑ وأمج دمج بوکودید.

۱۲ من دَقَتؑ آمرہ شمَر توجہ بوکودم

ولی ہیکس نتانستہ ایوبؑ گوناہکار بوستن ثابت کونہ

و شیمی جا ہیکس اونؑ گبانؑ جواب ندہ.

۱۳ پس وأنگردید بیگید: (حکمت بیأفتم؛

خودا ایسہ کی وأ اونؑ محکوم کونہ، نہ اینسان.)

۱۴ ایوبؑ هدف خو گبانؑ جا شومان بیدی، نہ من

و من شیمی گبانؑ آمرہ اونؑ جواب ندم.

۱۵ «اوشآن در بمأنستیدی و دہ جواب نأرید

و اوشآن گب نأیہ.

۱۶ ینی وأ رافا بئسم

هَنؑ وأسی کی گب نزیدی

و ہیہ ایسہ پیدی

و دہ جواب ندید؟

۱۷ منم می سأم جواب دہم

و می نظر گم.

۱۸ چرہ کی خیلی گبانؑ دأرم کی بگم

و می روح مَر وادار کونہ.

۱۹ رَأَسِ رَأَسِی می دیل شراب مأنہ کی وَاَزَ نوبوستہ

و ایتأ تازہ خیکَ مأنہ کی خوایہ بترکہ.

۲۰ پس گب زنم کی راحت بم

و می دَهَنَ وَاَزَ کونم و جواب دہم.

۲۱ ہیکسؑ طرف نیگیرم

و ہیکسؑ خاش والیسیؑ نوکونم؛

۲۲ چرہ کی اَ جور کردکارآن بلد نی یم،

۳۳

وگر نه خودا آ روزان می جان فیگفتی.
 «پس هسأ، آی ایوب، می گبان گوش بدن
 و هرچی گم بیشتاؤ.
 ۲ هسأ می دهن وار کونم
 و زوان می دهن دورون به گب آیه.
 ۳ می گبان می صاف و صادق دیل جا ویریزه
 و می لب هرچی کی دانه صاف و سادگی امره گه.
 ۴ خودا روح مر خلق بوکوده
 و قادر مطلق نفس مر زندگی ببخشه.
 ۵ اگه تانی، مر جواب بدن؛
 تر آماده کون و می جلو بئس.
 ۶ راس راسی خودا ورجا تی مانستن ایسم؛
 منم گیل جا چاکوده بوبوستم.
 ۷ هسأ می جا نوا ترستن و وحشت نوکون
 و می گب تره فشار ناوره.

۸ «راس راسی کی تو گب بزهیی و من بیشتاؤستم
 و تی گبان می گوش فارسه.
 ۹ گی: (پاکم و گوناھی نوکودم؛
 هیئت عیبی نارم و می دورون گوناھی ننه.
 ۱۰ هسأ خودا، عایب و ایرادان می دورون یافه
 و مر خو دوشمن دانه.
 ۱۱ می پای کونده دورون دوده
 و توما م می رایان پایه.)

۱۲ «ولی آ مورد دورون حق تی امره نی یه.
 من تی جواب دهم
 چره کی خودا اینسان جا پيله تره.
 ۱۳ چره خودا امره بوگو مگو کونی
 و گی: (اون، خو هیئت کاران ره جواب پس نده؟)
 ۱۴ چره کی خودا ایجور گب زنه
 و اوجور گب زنه ولی اینسان حالی نیه.
 ۱۵ خواب دورون، شب رویا میان،
 او زماتی کی اینسان سنگین و آخاب شه،
 وختی کی آدم خو جا سر خوفته،
 ۱۶ او وخت خودا اینسان گوش واکونه
 و هوشداران امره اون ترسانه
 ۱۷ تا اینسان خو کردکاران جا واکردانه
 و اون غرور جلو بئسه،
 ۱۸ وناله اون جان، مورده یان دنیا دورون بشه
 و شمشیر امره جه بین بشه.

۱۹ «هطویم اینسان خو جاجیگا دورون دردا امره ادب به،

گلہ و شکایت کونہ ہمیشہ خو خاشاں درد و اسی
 ۲۰ تا آنکی نان خوردن جا اوں جان بد آہ
 و هیچ خوروم خوراک ایشتهای ناره.
 ۲۱ اوں جان گوشت هطو آب به کی دہ هیچی نمأنه؛
 اوں خاشانم کی نشاستی دئن، بیرون زنہ.
 ۲۲ اوں جان، موردهیان دونیای نزدیک به
 و اوں زندگی کسانئی کی مرگ اوریدی.

۲۳ «اگہ اوں ورجا ایتا فرشته بئسه،
 ینی هیزارتا فرشتهیان میان ایتا فرشته میانجی ببه،
 تا اونچی کی اینسان ره حبه اوں ره اعلام بوکونه
 ۲۴ و اوں لطف بوکونه و خودای بگہ: (ونال اون، موردهیان دنیا دورون بشه
 چره کی اوں ره ایتا کفارہ بیافتم).
 ۲۵ بازین اوں جان گوشت، زاک جان گوشت مانستن نرم به
 و خو جوانی روزان واگرده.
 ۲۶ او وخت خودای ایلتماس کونه
 و خودا اوں قوبیل کونه؛
 خودا دیم شادی ایجگره آمره دینه
 و خودا اوں دوروستکاری اوں واگردانه.
 ۲۷ آواز آمره مردومان ورجا آہ و گہ:
 (گوناہ بوکودم و راس را جا بیرون بوشوم
 ولی مره سودی ناشتی.
 ۲۸ خودا می جان، جہ موردهیان دنیا نجات بدہ،
 منم زندگی روشنایی دینم).

۲۹ «رأس اسی کی خودا تومام آ کاران اینسان ره انجام دہہ،
 دو مرتبه و یا حتی سه مرتبه،
 ۳۰ تا کی اوں جان موردهیان دنیا جا واگردانه
 و اوں، زندگی نور آمره روشن کونه.

۳۱ «آی ایوب، مر فندر و گوش بدن؛
 ساکیٹ بو کی من گب بزنم.
 ۳۲ اگہ گبی داری، مر بوگو؛
 گب بزن چره کی خوایم تی بی گوناہی ثابت بوکونم.
 ۳۳ وگرہ مر گوش بدن؛

ساکیٹ بو کی تر حکمت یاد بدم.»
 بازین الیہو ایدامہ بدہ و بوگفته:

۲ «آی حکیم مرداکان، می گبان بیشتاؤید
 و آی عاقل مرداکان، مر گوش بدید.
 ۳ چره کی گوش، گبان دوروستی ایمتحان کونه،
 هوطو کی زوان خوراک چشه.
 ۴ بائید اونچی کی دوروسته تشخیص بدیم
 و اونچی کی حبه خودمان میان یاد بیگیریم.

۵ «ایوب گہ: (من گوناہی نأرم۔
خودا می حق می جا فیگیتہ۔
۶ با آنکی من حق دأرم، اون، مر دوزغگو دانہ؛
با آنکی ہیچ نافرمانی نوکودم،
می زخمان دوا نأرہ۔
۷ کویدانہ اینسان ایوب مانہ،
کی مسخرہ کودن رہ تشنہ یہ
۸ و بدکار آدمان آمرہ را دکفہ شہ
و شرور آدمان آمرہ شوئون و آمون کونہ؟
۹ چرہ کی بوگفتہ: (اینسان، خودا راضی کودن جا
ہیچ سودی نبرہ۔)

۱۰ «پس آی با فام مرداکان، مر گوش بدید:
دور ببہ خودا جا کی بدی بوکونہ
و قادر مطلق جا کی شرور کاران انجام بدہ۔
۱۱ چرہ کی اون، اینسان کردکاران پس دہہ
و ہر کس اون کردکاران موجب فادہ۔
۱۲ رأس راسی کی خودا بدی نوکونہ
و قادر مطلق بی عیدالتی نوکونہ۔
۱۳ کیسہ کی زیمین ایدارہ کودن اون بیسپردہ بو؟
کیسہ کی اون تومام دونیا رئیس بوکودہ؟
۱۴ اگہ خودا دیل بخوایہ
خو روح و نفس اینسان جا فیگیرہ،
۱۵ تومام اینسانان ہمدیگر آمرہ جہ بین شیدی
و آدمی زاد گیل جیر واگردہ۔

۱۶ «اگہ فام داری، ان بیشتاو
و اونچی کی گم، گوش بدن۔
۱۷ مگہ اون کی عیدالت جا بیزارہ تانہ حکومت بوکونہ؟
او پیلہ عادل داور محکوم کونی؟
۱۸ ہو داوری کی پادشای گہ: (ہیچی نی یی)
و پیلہ کسان گہ: (شرور ایسید۔)
۱۹ ہونی کی امیران جا طرفداری نوکونہ
و مال و منال دار، فقیر جا بوجورتر نانہ،
چرہ کی ہمہ تان اون دس آمرہ چاکودہ بوہوستہ۔
۲۰ ایٹا لحظہ دورون میریدی؛
مردومان جان نیصف شب پرکہ و جہ میان شیدی
و قوی مرداکان بی آنکی اینسان دس دخالت بوکونہ، جہ میان اوسادہ بیدی۔

۲۱ «چونکی خودا چومان، اینسان رایان فندرہ
و تومام اوشان پا قدمان دینہ۔
۲۲ ہیچ تاریکی و ظولمات ننہ
کی بدکار آدمان خوشان اون دورون جا بدید۔

۲۳ خودا ایحتیاج نأره اینسان ویشتر ایمتحان بوکونه،
 کی اینسان وَا داوری بوستنْ وَاسی اونْ ورجا بایه.
 ۲۴ زورمند آدمآن بدونْ آنکی واپرس دپرس بوکونه، خورد کونه
 و دیگران اوشانْ جا سر نیشانه.
 ۲۵ پس اون، اوشانْ کارانْ جا وَاخبره
 و اوشانْ شبْ میانْ جِه بین بره و له و لورده کونه.
 ۲۶ اوشانْ شرارتْ وَاسی زنه،
 او جاجیگایی کی همه تان بیدینید،
 ۲۷ چره کی ده اونْ راستْ رایْ نوشویدی
 و هیئتْ اونْ رایانْ محل نوکودید.
 ۲۸ اطوبی باعیت بوبوستید کی فقیرانْ ایجگره خودا گوش فارسه
 و اون، ستم بیده آدمآن دادْ بیشتاوه.
 ۲۹ اگه ساکیت بئسه، کی تانه اونْ محکوم بوکونه؟
 اگه خو روی جیگا بده، کی تانه اونْ فندره؟
 هم میلِت و هم آدمْ اختیارْ دأره،
 ۳۰ کی خودا نشناسْ آدمْ حکومت نوکونه و مردومانْ را سر دام ننه.

۳۱ «ینی کسی ایسه کی خودای بوگفته بی:
 (مجازات بوستم و ده خطا نوکونم؛
 ۳۲ اونچی کی نیدینم، مَر یاد بدن؛
 و اگه گوناہ بوکودم، ده ا کار نوکونم؟
 ۳۳ ینی خودا وَا هوطو کی تی دیل خواہ تر پاداش فاده،
 در حالی کی اونْ قوبیل نوکونی؟
 تو وَا تصمیم بیگیری، نه من؛
 هرچی کی دانی، مَر بوگو.

۳۴ «با فامْ آدمآن مَر گیدی
 و حکیمْ مردای کی می گب بیشتاوه گه:
 ۳۵ (ایوب بی آنکی آنْ حالی ببه، گب زنه
 و اونْ گبانْ هچین باد و هواہ).
 ۳۶ کاشکی ایوب تا آخر ایمتحان ببه،
 چره کی شرورانْ مانستن جواب دهه؛
 ۳۷ چره کی خو گونایانْ رو نافرمانی ایضافه کونه
 و آمی میانْ مسخره امره چاپلا زنه
 و خودا ضد، ایتا عالمه گب زنه!»

الیهو ایدامه بده و بوگفته:

۲ «آن اینصاف دانی

کی بیگی: (من خودا ورجا عادلَم)؟*

۳ یا بیگی: (چی سودی برم؟

گوناہ نوکودن مَره چی ایستفاده دأره؟)

۳۵

۴ «من تر جواب دهم
و تی رفقاء کی تی امره ایسه یید.
۵ آسمانان فندر و بیدین
و ایران توجه بوکون کی تی جا بولندتریدی.
۶ اگه گوناہ بوکونی، چی ضرری اون فارسه؟
اگه تی نافرمانی زیاد به، اون چی به؟
۷ اگه دوروستکار بیبی، اون چی فادن دری؟
و تی دس جا چی فیگیره؟
۸ تی شرور کاران فقط تی مانستن مرداکان رو اثر داره
و تی دوروستکاری فقط آدمی زاده یان سر.

۹ «آدمان، ظلم زیاد جا ایجگره زیندی
و قوی مرداکان دس درازی و اسی نالش زیندی.
۱۰ ولی هیکس نیگه: (خودایی کی مر خلق بوکوده کویه ایسه؟
کی شب میان دهن دورون آواز نهه.
۱۱ اونی کی امر زیمین حیوانان جا ویشتر یاد دهه
و آسمان پرندہ یان جا حکیمتر چاکونه.)
۱۲ آدمان ایجگره بولند به ولی اون جواب ندہ
شروران باد و بروڈ و اسی.
۱۳ رأس رأسی کی خودا بیخودی گبان نیشتاوہ
و قادر مطلق اوشان محل نہه.
۱۴ وختی گی اون نیدینی،
چقده ویشتر نیشتاوہ؟
تی محاکمه اون ورجا ایسه
و خودا رافا ایسی!
۱۵ هسا کی اون خو غیظ امره موجازات نوکونه
و گونای خیلی بحیساب ناوہ،
۱۶ ایوب خو دهن بیخودی واز کونه
و ناسته بو زیادی گب زنه.»
الیهو ایدامہ بدہ و بوگفته:

۳۶

۲ «ایچه ویشتر می امره رأ بیا تا تر نیشان بدم
کی هنوزم خودا دفاع کودن و اسی گب بمانسته.
۳ می دانش دور دسان جا اورم
و نیشان دهم کی می خالق عادل ایسه.
۴ چره کی رأس رأسی می گبان ایشتبانی یه؟
کسی کی تومام دانش داره، تی ورجا ایسه.
۵ «رأس رأسی کی خودا قادره ولی هیکس کوچیک نوکونه.
خودا، قودرت فامستن دورون قادره.
۶ و ناله شرور آدمان زنده بیسید
و اون، ستمکش آدمان داد فارسه.
۷ خو چومان دوروستکار آدمان جا اونسنه،
بلکی اوشان تا ابد پادشایان امره تخت سر نیشانه

و سر بولند بیدی.

۸ اگہ زنجیلانِ آمرہ دُوستہ بیبید

و فلاکتِ لافندانِ مرہ گیرفتارِ بید،

۹ اوشانِ جہِ کردکاران و نافرمانی یانی کی بوکودید وَاخبرِ کونہ،

چرہ کی غرورِ آمرہ رفتار بوکودید.

۱۰ اوشانِ گوشانِ ادب کودنِ وُسی وَاکونہ

و دستورِ دہہ کی شرورِ کارانِ جا وَاگردید.

۱۱ اگہ اونِ گوشِ بدید و اونِ خدمت بوکونید،

خوشانِ روزانِ خوشبختی آمرہ گوذرانیدی

و خوشانِ سالانِ کیفِ مرہ.

۱۲ ولی اگہ گوش نوکونید،

شمشیرِ آمرہ میریدی

و نادانی مرہ جان دیھیدی.

۱۳ «خودا نشناسان خوشان غیظِ تلنبار کونید

و وختی اوشان بندِ دورون تاودہ، کومکِ وُسی داد و فریاد نوکونید.

۱۴ جوانی میان میریدی

و خرابِ مرداگانِ آمرہ کی معبدانِ دورون ایسہ ییدی، خوشانِ عمرِ تلف کونیدی.

۱۵ ولی خودا سختی یانِ جا ایستفادہ کونہ کی ستمکشِ آدمانِ نجات بدہ

و اوشانِ گوشِ گیرفتاری یانِ آمرہ وارِ کونہ.

۱۶ پس تر موصیبتِ دھنِ جا بیرون فاکشہ

و آورہ ایتا پت و پھنہ جاجیگا کی اونِ دورون حد و حدود ننه و تی سفرہیِ خوروم خوراکیانِ جا پور بہ.

۱۷ «ولی تی فیکران در کل خودا داوری رو نھہ کی شرورِ آدمان دینیدی؛

داوری و عیدالت تر بیگیفته درہ.

۱۸ تی حواس جم بہہ کی ہیکس مال و منالِ آمرہ تر گول نزنہ

و پیلہ دانہ رشوہیان تی رائِ کجِ نوکونید.

۱۹ تی ایجگرہ تر موصیبتِ جا حفظِ کونہ،

یا تومامی تی سختِ تقلایان؟

۲۰ ناجہ نوأ دأشتن کی شب بایہ،

کی مردومان خوشانِ جاجیگا جا بیرون فاکشہ بیدی.

۲۱ مراقبِ بوبو کی شرورِ کارانِ طرف نیشید،

چرہ کی ا کردکارانِ بدبختی عوض اینتخاب بوکودی.

۲۲ «بیدین کی خودا خو قودرتِ وُسی موتعالہ؛

اونِ مانستن معلّم کیسہ؟

۲۳ کیسہ کی اونِ رائِ اونِ باموجہ،

یا کیسہ کی اونِ بگہ: (ایشتا بوکودی)؟

۲۴ «تر یاد بہہ کی خودا کارانِ جا تعریف و تمجید بوکونی،

او کارانی کی مردومان، اوشانِ ستایشِ وُسی سرود بخواندیدی.

۲۵ تومامی مردومانِ اوشانِ بیدہ ییدی

و آدمان، دور دورانِ جا اوشانِ فندرستیدی.

۲۶ بیدین، خودا موتعال ایسه و امان اون نشناسیم؛
اون سالان تعداد نشأ و امختن.

۲۷ «آب چکه یان بوجور فاکشه
و اوشان بوخار جا وارث واره،
۲۸ کی ابران وارن فوکونید
و فت و فراوان فیوه ادمان سر.
۲۹ کیسه کی اون حالی بیه کی ابران چوطویی آرا اورا شیدی،
یا چوطویی خودا، جہ خو جاجیگا گورخانه اوسه کونه؟
۳۰ هسا گورخانه خو دور و ور دتاوانه
و دریا جولف جاجیگایان پوشانه.
۳۱ چره کی اوشان امره قومان داوری کونه
و یا ایتا عالمه رزق و روزی فاده.
۳۲ گورخانه برق خو دسان امره گیره
و دستور دهه کی هدف بزنه.
۳۳ اون گورخانه، طوفان آمون جا خبر دهه؛
هطویم چارپایانم اون ویریشتن خبر دیهیدی.
«هن واسی می دیلم پرکه
و جہ خو جا پره.

۳۷

۲ گورخانه غرش کی خودا صدای مانه حُب گوش بوکونید
و نعره کی اون دهن جا بیرون آیه.
۳ خو گورخانه توام آسمان جیر اوسه کونه
و اون برق زیمین چار گنج دتاوانه.
۴ بازین اون بولند صدا به گوش فارسه؛
اون، خو عظمت صدا امره گورخانه روانه کونه؛
وختی کی اون صدا بیشتاوسته به،
ده گورخانه برق دترتر تنوده.
۵ خودا خو صدا امره عجیب و غریب گورخانه اوسه کونه
و پیلہ پیلہ کاران انجام دهه کی اون فامستن جا عاجزیم.
۶ ورف گه: (زیمین سر فووو)
و توند وارث گه: (توند توند بوآر).
۷ خودا همه تان دس جلوی گیره
کی توام ادمان اون کاران بدانید.
۸ بازین جک و جانوران خوشان لانه یان دورون شیدی
و خوشان جاجیگا دورون ایسیدی.
۹ توند باد جہ خو جاجیگا بیرون آیه
و سرما جہ بادانی کی قودرت امره دواره.
۱۰ خودا نفس جا یخ دوده
و هطویم آبان رویان.
۱۱ ابران، نم جا پور کونه
و خو برق ابران دس امره دتاوانه.
۱۲ اون هیدایت امره همه طرف دواریدی،
تا هرچی کی اوشان دستور دهه

توماں دنیا سر به جا باورید.
۱۳ خودا ا کاران انجام دهه، چی ادب کودن و اسی،
چی خو زیمین آب دتن و اسی و چی خو مهربانی و اسی.

۱۴ «ای ایوب، ا گبان گوش بدن!
بئس و خودا عجیب کاران ره فیکر بوکون.
۱۵ دانی خودا اوشان چوطو ایداره کونه
و خو ابران جا برق دتاوانه؟
۱۶ دانی ابران چوطویی پا به هوا مانیدی،
اون عجیب کاران کی دانش دورون کامل ایسه؟
۱۷ تو کی تی لیباسان گرمه
وختی کی زیمین، جنوب باذ امره آرام گیره،
۱۸ تانی اون امره آسمانان و اشان،
هوطویی کی آیینی کی فلز جا چاکوده بوبوسته، محکمه؟
۱۹ امر یاد بدن کی اون چی و بیگیم،
چره کی امی نادانی ظولمات و اسی نتانیم اون امره گب بزیم.
۲۰ و استی خودای بگم کی خوام اون امره گب بزیم؟
چونکی کویتا آدمی ایسه کی بخوایه فورسته بیه؟

۲۱ «هسا هیکس نتانه آفتاب فندره
وختی آسمان میان دتاوه،
وختی باد دواره و آسمان صاف و بی ابر چاکونه.
۲۲ خودا، شومال طرف جا خو جلال امره کی طلالی مانه، دتاوه،
هوطویی کی خو پيله شکوه دوکوده دره.
۲۳ نتانیم قادر مطلق دس برسائیم؛
اون، قودرت و عیدالت دورون پيله کسه؛
اون اینصاف تومامی ناره و ظلم و ستم نوکونه.
۲۴ هن و اسی آدماون اون جا ترسیدی؛
اون، کسانیی کی خوشان عقل گل دانیدی نیگاه نوکونه.»

خوداوند، ایوب جواب دهه

بازین خوداوند گردباد میان ایوب جواب بده و بوگفته:
۲ «آن کیسه کی گبانی امره کی معرفت جا خالی ییدی

۳۸

می نقشه یان قایم کونه؟
۳ هسا تی کمر مرداگان مانستن دود؛
تی جا واورسم، مر جواب بدن!

۴ «وختی زیمین برپا بوکودم، کویه ایسه بی؟
اگه تر حالی یه، مر بوگو!
۵ کیسه کی اون اندازه یان تعیین بوکوده؟ اگه دانی بوگو!
یا کیسه کی اون وجب بزه؟
۶ اون سوتونان چی رو بنه بوبوسته؟

و کیسہ کی اونؑ سنگؑ زاویہؑ بنہؑ،
۷ وختی کی صُبؑ دمؑ ستارہؑ یانؑ ہمدیگرؑ آمرہؑ سرودؑ بخواندیدی
و فرشتہؑ یانؑ* ہمہ تانؑ شادیؑ جاؑ فریادؑ بزہییدؑ؟

۸ «کیسہ کی دریائؑ درآنؑ آمرہؑ ڈوؑستہؑ،
وختی کی رحمؑ جاؑ بیرونؑ بآموؑ،
۹ وختی ابراؑنؑ اونؑ لباسؑ چاکوؑدم
و غلیظؑ طولماتؑ اونؑ قنؑداق
۱۰ و اونؑ رہؑ حدؑ و حدودؑ تعینؑ بوکوؑدم
و پوشتؑ ڈوؑدؑ و درآنؑ چاکوؑدم
۱۱ و بوگفتمؑ: (تا آیہ تانیؑ بائیؑ و دہؑ تومامؑ
و ہیہؑ تی سرکشؑ موجاؑنؑ وَاؑ بئسیدؑ؟)

۱۲ «تی تومامؑ عمرؑ روزاؑنؑ میاؑنؑ، صُبؑ دستورؑ بدہیؑ
و یا شفقؑ خوؑ جاجیگاؑ جاؑ وَاخبرؑ کوؑدی؟
۱۳ تا زیمینؑ چارؑ طرفؑ بیگیرہؑ
و شرورؑ آدماؑنؑ اونؑ جاؑ فیشاؑنہؑ؟
۱۴ زیمینؑ، موؑمؑ مانستنؑ کی خاتمؑ جیرؑ نہہؑ، وَاگرؑدہؑ
و اونؑ شکلؑ و شمایلؑ لباسؑ نقشاؑنؑ مانستنؑ آشکارؑ بہؑ.
۱۵ شروراؑنؑ نورؑ اوشاؑنؑ جاؑ فیگفہؑ بہؑ
و اوشاؑنؑ جوؑرؑ گیفہؑ بازوؑ ایشکفہؑ.

۱۶ «مگہؑ دریاؑ چشمہؑ یانؑ دورونؑ بآموییؑ،
یا دریاؑ جولفؑ جاجیگایاؑنؑ دورونؑ راؑ بوشوییؑ؟
۱۷ مگہؑ مرگؑ دروازہؑ یانؑ ترؑ نیشاؑنؑ بدہییدؑ،
یا طولماتؑ دروازہؑ یانؑ بیدہیؑ؟
۱۸ زیمینؑ پھناؑ ترؑ حاؑلیؑ ایسہؑ؟
مرؑ بوگوؑ، اگہؑ تومامؑ اشناؑنؑ داؑنیؑ!

۱۹ «چوطوؑ تانیؑ نورؑ جاجیگاؑ طرفؑ بیشیؑ
و طولماتؑ جاجیگاؑ کوہؑ ایسہؑ،
۲۰ تا اوشاؑنؑ بہؑ خوشاؑنؑ حدؑ و مرزؑ فآرساؑنیؑ،
و اوشاؑنؑ خاؑنہؑ راؑیاؑنؑ ترؑ حاؑلیؑ بہہؑ؟
۲۱ البتہؑ کیؑ توؑ داؑنیؑ، چرہؑ کیؑ توؑ قبلؑ اَنؑ بدوؑنیاؑ بآموؑ بیؑ
و روزاؑنیؑ کیؑ زندگیؑ بوکوؑدیؑ ایتاؑ عالمہیہؑ!

۲۲ «مگہؑ توؑ ورفؑ بانکہؑ یانؑ دورونؑ بوشوییؑ،
یا تگرگؑ بانکہؑ یانؑ بیدہیؑ،
۲۳ کیؑ اوشاؑنؑ سختؑ زماؑتؑ وَاسیؑ بدآشتمؑ،
جنگؑ و جدالؑ وختؑ رہؑ؟
۲۴ چوطوؑ تانیؑ اوہؑ بیشیؑ کیؑ نورؑ اونؑ جاؑ آیہؑ،

یا شرق باد جہ کویہ زمین سر وزہ؟

- ۲۵ »کیسہ کی ایتا روگا* وارشن سیل و اسی بکنده بی،
یا ایتا رائ گورخانه و اسی،
۲۶ تا زمین سر کی هیکس اوپه نیسه وارشن بو ارنه
و صارا دورون کی هیچ اینسانی اون میان زندگی نوکونه،
۲۷ تا چور* زمینیی کی متروکه یه، آب امره ستر کونه
و تازه و اشان اون سر بوجور باوره؟

- ۲۸ »ینی وارشن پتر داره؟
یا کیسہ کی ایاژ توکھ کودن چاکونه؟
۲۹ کی رحم جا، یخ بیرون آیه
و کی ایسہ کی آسمان جا یخ دوسته ایاژ بوجود باوره؟
۳۰ آبان سنگ مانستن سخت بید
و جولف جاجیگایان رو یخ دوده.

- ۳۱ »تانی ثریا ستاره یان گلوبند مانستن دودی،
یا جبار لافند واکونی؟
۳۲ تانی ستاره یان خوشان فصلان دورون بیرون باوری،
یا تانی دب اکبر اون زاکان امره هیدایت بوکونی؟
۳۳ آسمان قانونان دانی،
یا تانی زمین سر اوشان حاکم چاکونی؟

- ۳۴ »تانی تی آواز تا ابران جور بولند کونی،
تا کی سیلابان تر بیوشانه؟
۳۵ تانی گورخانه برقان اوسه کونی،
کی بیشید و تر بیگید: (تی فرمانبریم)؟
۳۶ کیسہ کی حکمت اینسان باطن دورون بنه،
یا ذهن فام ببخشه؟
۳۷ کیسہ کی انقدر حکمت داره کی بتانه ابران بیشماره؟
و کیسہ کی آب آسمان مشکان جا فوکونه،
۳۸ وختی کی خاک، چول به
و کلوخان همدیگر چسبیدی؟

- ۳۹ »تانی ماده شیر ره شکار، صید بوکونی،
یا تانی شیر زاکان شکم ستر کونی،
۴۰ وختی کی خوشان لانه یان میان جوخوسیدی،
یا بوته دورون کمین کونیدی؟
۴۱ کیسہ کی کلاچ ره خوراک باوره،
وختی کی اون زاکان خودا ورجا داد زیندی

۳۹

و بی غذایی و اسی ویلا نییدی؟

»دانی بور کوهی کی زایه؟

آهو زائن بیدهیی؟

۲ اوشان شکم اوسادن مایان تانی بيشماری

و دانی کی زاییدی،

۳ وختی کی خم بید و خوشان زاکان زاییدی

و خوشان دردان جا راحت بید؟

۴ اوشان زاکان قوی بیدی

و صارا دورون پیله بیدی؛

بیرون شیدی و ده اوشان ورجا و انگرديد.

۵ »کیسه کی وحشی خر ول کوده کی بشه؟

کیسه کی اون لافند وارز کوده؟

۶ من بیابان اون خانه چاکو دم

و شوره زار اون جاجیگا بنم.

۷ شهر سر و صدای رخشن گیره

و چوپان فرمان هیدایت و اسی گوش نوکونه.

۸ کویان اون چراگاه ایسه

و اویه جورواجور و اشان و امجه.

۹ »کله ورزا راضی به کی تر خدمت بوکونه؟

شب تی آخور ورجا ایسه؟

۱۰ تانی اون لافند امره دودی کی تی زیمین شخم بزنه،

یا ناهموار زیمینان تی پوشت سر صاف کونه؟

۱۱ جه خاطر کی اون زور و قوت زیاده، اون اعتماد کونی؟

تی کار اون ایسپری؟

۱۲ اون اعتماد کونی کی تی گندمان تر و اگر دانه

و اون جم کونه و تی خرمنگاه میان باوره؟

۱۳ »شوتور مرغ خو بالان شادی امره تکان دهه

ولی اون بال و پر لک لک امره نشا ایتا دانستن،

۱۴ چره کی خو تخمان زیمین رو نهه

و وئله خاک اوشان گرم کونه.

۱۵ فیکر نوکونه کی ایمکان داره ایتا پا اوشان لقد دمج بوکونه،

یا صارا جک و جانوران اوشان لقد بزنه.

۱۶ خو زاکان امره توندی امره رفتار کونه، ان مانه کی اون شین نییدی؛

خوره نه کی خو زحمت بیخود به،

۱۷ چره کی خودا اون حکمت جا محروم بوکوده

و فام جا سهمی اون نبخشه.

۱۸ ولی وختی خو بال و پر وارز کونه تا بودوه،

اسب و اون سوار رخشن گیره.

۱۹ »تو، اسب قوت دیهی؟

یا اون گردن یال امره پوشانی؟
 ۲۰ تو اون توان فادہ پی کی ملخ مانستن واز بوکونہ؟
 و اون مغرورانہ فزہ زن، ترس و وحشت بوجود باورہ؟
 ۲۱ دینی چوطو دشت میان خو شم زیمین سر زنہ و خو قوت جا کیف کونہ
 و جنگی سلاحان طرف شہ.
 ۲۲ نترسہ و ترسم رخشن گیرہ؛
 و شمشیر تیغ جا رو وانگردانہ.
 ۲۳ تیردان کی اون تک ورجا نہہ، چک چک کونہ
 براق نیزہ و زوبین امرہ.
 ۲۴ ذوق جا پرکہ و تاخت زنہ و زیمین فوره؛
 وختی شیپور صدا دہہ، نتانہ آرام خو جا سر بٹسہ.
 ۲۵ وختی کی شیپور صدا بیرون آہ، شہہ کشہ؛
 جنگ جہ دور حس کونہ
 و سرداران ایجگرہ و جنگ سر و صدا.

۲۶ «ینی تی حکمت جا ایسہ کی واشک پر زنہ
 و خو بالان جنوب طرف واز کونہ؟
 ۲۷ تی دستور امرہ ألوغ بوجور شہ
 و خو لانہی بولند جاجیگایان سر چاکونہ؟
 ۲۸ صخرہ رو، خانہ چاکونہ و شب اوہہ ایسہ،
 تیخ صخرہیان اون حصار ایسہ.
 ۲۹ جہ اوہہ خو شکار وامجہ
 و او فاصلہ جا خو چومان امرہ اون فندرہ.
 ۳۰ اون جوجہیان خون اودوشید،
 ہر جا کی ہمرده لش اوہہ بمانہ، اونم اوہہ ایسہ.»
 خوداوند ایدامہ بدہ و ایوب بوگفتہ:
 ۲ «اونی کی قادر مطلق امرہ بحث کونہ، خواہ اون ادب بوکونہ؟
 وھل اونی کی خودای سرزنش کونہ اون جواب بدہ.»

۳ بازین ایوب واگردستہ خودای بوگفتہ:
 ۴ «ہسا من ایدرہ چی ایسم؛ چی جوابی دارم تر بدم؟
 می دس می دھن رو نہم.
 ۵ ایوار گب بزم و دہ گب نزم؛
 دووارہ گب بزم بازین دہ نگم.»
 ۶ بازین خوداوند گردباد میان جا ایوب جواب بدہ و بوگفتہ:
 ۷ «ہسا تی کمر مرداکان مانستن دود؛
 تی جا واورسم، مر جواب بدن!
 ۸ ینی رأس راسی می داوری باطیل کونی؟
 مر محکوم کونی تا خود حق بہ جانب نشان بدی؟
 ۹ ینی تو خودا مانستن بازو داری؟
 یا اون صدا مانستن گورخانہ صدای تانی باوری؟
 ۱۰ «ہسا تر جلال و شکوہ امرہ چاکون واکون بوکون؛

عیزت و پیلہ تری تی تن دوکون.

۱۱ تی غیظ کامل فوکون؛

هر کی کی غرور دأره، فندر و اون خوار و ذلیل کون.

۱۲ هطویه، هر کی کی مغروره، فندر و اون سربجیر چاکون

و شرور آدمآن او جایی کی ایسه ییدی لقد دمچ بوکون.

۱۳ همه تآن اوشآن گیل جیر دفن کون؛

اوشآن دیم مورده یآن دونیا میان جیگا بدن.

۱۴ بازین منم تر ايعتراف کونم

کی تی راس دس تأنه تر نجات بده.

۱۵ «بھیموت بیدین

کی اونم تی مأنستن من خلق بوکودم

و گاب مأنستن واش خوره.

۱۶ بیدین چقده اون کمر دورون قوت نهه

و چقده قودرت اون شکم عضلات دورون.

۱۷ خو دُم سرو دار مأنستن راست کونه

و اون ران رگ و پی همدیگر آمره ببأفته بوبوستید.

۱۸ اون خاشآن برنجی لوله یآن مأنه

و اون چار سوتون آهینی میله یآن مأنستنه.

۱۹ «اون، ایتا جه خودا پیلہ دانہ ترین کارأنه؛

خودا کی اون چاکوده شمشیرم* اون فآده.

۲۰ کویآن خوشآن محصول اون فآدید،

جایی کی تومام صارا جک و جانوران اویہ بازی کودن درید.

۲۱ گنار دارآن جیر دراز کشه،

لولہ کله یآن و باتلاق میان خوره جیگا دهه.

۲۲ گنار دارآن خوشآن سایه آمره اون پوشانیدی

و بید دارآن، روخان ورجا اون دور گیریدی.

۲۳ او وخت کی روخان جوش و خروش بوکونه، اون نترسه؛

حتی اگه اردن روخان آب اون دهن دورون فوکوده بیه، اون امن ایسه.

۲۴ وختی فندر، کسی تأنه اون گیر تاوده؟

یا هیدایت و آسی شأ اون دوماغ حلقه تاودن؟

«تأنی (لویاتان)* قولا ب آمره بوجور فاکشی،

یا اون زوان لافند آمره دودی؟

۲ تأنی اون دوماغ سولاخ دورون لافند تاودی،

یا اون مچہ قولا ب آمره سولاخ کونی؟

۳ تر ایتا عالمه ایلتماس کونه،

یا تی آمره آرام گب زنه؟

۴ تی آمره عهد دوده

کی اون تا آخر زمات تی برده بوکونی؟

۵ تأنی اون آمره پرندہ مأنستن بازی بوکونی؟

* ۱۹:۴۰ احتمالاً شمشیر ایتا ایستعاره ایسه دراز گاز ره * ۱:۴۱ افسانہ یآن میان بأمو کی لویاتان ایتا هیولا بو، پیلہ پیچ واپیچ لآنتی مأنستن، کی دریا دورون زندگی کودی و سمبل خراب کودن و هرج و مرج بو.

یا تائی اون لافند آمره دودی، فادی تی دختران؟
 ۶ فروشنده یان اون سر چانه زیندی،
 یا اون تاجران میان سام کونیدی؟
 ۷ تائی اون پوست زوبین آمره پور کونی،
 یا اون سر مالایان نیزه یان مره؟
 ۸ اگه تی دس اون رو بنی،
 جنگی کی برپا به، تی خاطر مانه و ده آکار نوکونی!
 ۹ اومید آنکی اون پیروز بی، بیخوده؛
 اینسان حتی اون دئن جا زیمین سر کفه.
 ۱۰ هیکس دیل و جرأت آنه ناره کی اون انتریک کونه؛
 پس کیسه کی بتانه می جلو بئسه؟
 ۱۱ کیسه کی اول مر ایچی فاده بی کی وستی اون واگردانم؟
 هرچی کی آسمان جیر نهه می شینه.

۱۲ «درباره ی اون عوصم و اعضا ساکیت نیسم
 و هطویم اون پيله زور و قوت و خوشگل هیکل.
 ۱۳ کیسه کی بتانه اون بیرونی جنگی لیباسان* اون تن جا بیرون باوره؟
 کیسه کی بتانه اون پوست کی زره ی دو لایه ی مانه، سولاخ کونه؟
 ۱۴ کیسه کی بتانه اون دهن دروازه ی وار کونه
 کی وحشتناک گازان آمره پوره؟
 ۱۵ اون پوشت پولوکان، تترج سپران مانیدی
 کی سفت همدیگر دؤسته بوبوستید، هوطو کی مهر اوشان بوخورد.
 ۱۶ هر کودام، آنقده همدیگر نزدیکی
 کی هوا جه اوشان میان نتانه دواره.
 ۱۷ اوشان سخت همدیگر بچسبستیدی
 و آنقده همدیگر بیگفتیدی کی سیوا بوستنی نییدی.
 ۱۸ اون صبر زئن جا نور دتاوه
 و اون چومان صُب دم پلکان مانه.
 ۱۹ اون دهن جا شواله یان بیرون آیه
 و آتش جرقه یان بیرون جهه.
 ۲۰ اون دوماغ خوله جا دود ویریزه،
 تیان مانستن کی جوش کونه و کاه و کولوش کی شواله داره.
 ۲۱ اون نفس جا زوغال آتش گیره
 و اون دهن جا شواله ویریزه.
 ۲۲ اون گردن پور جه زور و قوت ایسه
 و هیبت اون جلو واز و ولنگی کونه.
 ۲۳ اون جان گوشت طبق طبق همدیگر بچسبسته دره،
 قورص اون جان رو بینشته و تکان نوخوره.
 ۲۴ اون دیل سنگ مانستن سخته؛
 او سخت سنگ مانه کی آسیاب جیر نهه.
 ۲۵ وختی ویریزه، قودرتمندان جان ترس جا پرکه

و اون پيله جومبستن آمره گور گيجه گيریدی.
 ۲۶ اگه شمشير اون فارسه، اون اثر نوکونه
 و نه نيزه و نه تير و نه زوبين.
 ۲۷ آهين اون ره کاهه مانه
 و برنز اون ره بوبوخوسته چوب مانه.
 ۲۸ تيران نتانيد اون فراري بديد
 و رزينکا سنگ اون ورجا کولوش مانستن به.
 ۲۹ چوماق کولوش بحيساب آورده،
 نيزه زوزه کشن ره خنده دشکنه.
 ۳۰ اون شکم بشکفته سفال مانستن تيجه،
 دندانه دار خرمنکوب مانستن گيل سر پا ماله نه.
 ۳۱ جولف جاجيگايان تيان مانستن جوش آورده
 و دريائ عطاران ظرف مانستن اورشینه.
 ۳۲ خو دونبالسر ايتا نوراني پاماله به جا نه،
 جوري کي دريا جولف جاجيگايان، کخ واسی سيفيد موي مانه.
 ۳۳ زيمين سر هيچي اون مانستن نيسه،
 جانوري کي ترس نشناسه.
 ۳۴ جه بوجور هرچي کي پيله دانیه، فندره
 و تومام مغرور جانوران پادشايه.»

ایوب توبه

۴۲ بازين ايوب واگردسته خوداوند بوگفته:
 ۱ «دانم کي هر کاري تي دس جا بر آيه
 و هيچي نتانه تي نقشه يان جولوي بيگيره.
 ۲ بفرماستي: ان کيسه کي بي معرفت
 مي نقشه يان قايم کونه؟
 دوروسته، من جه اونچي کي مر حالي نوبو گب بزم،
 جه چيزاني کي مي عقل جا بوجورتر بو و ناستيم.»

۳ «بفرماستي: (گوش بدن تا گب بزنم.
 تي جا واورسم، مر جواب بدن).
 ۴ مي گوش تي جا بيشتاوسته بو،
 هسا ده مي چومان تر دينه.
 ۵ هن واسي خودم جا مر بد آيه
 و خاک وخول دورون توبه کونم.»

ایوب خو رفقا ره شفاعت کونه

۶ بعد انکي خوداوند آگبان ايوب بوگفته، واگردسته اليفار تيماني بفرماسته: «تي جا و تي دوتا رفقا جا مي خشم
 و غيظ ويريسته دره، چره کي مي جا دوروست گب نزيدي هوطو کي مي خدمتگوزار، ايوب مي جا گب بزه.
 ۷ «پس هسا هفتا مانده و هفتا قوچ خودتان ره اوسانيد و بيشيد مي خدمتگوزار، ايوب ورجا و خودتان ره قورباني
 بوسوجانيد. بازين مي خدمتگوزار، ايوب شمره دوعا کونه و من اون دوعاي ايجابت کونم و شيمي آمره شيمي

حماقت موافق رفتار نوکونم، با آنکی می جا دوروست گب نزهیدی هوطو کی می خدمتگوزار، ایوب می جا گب بزه.»
 ۹ بآزین الیفاز تیمانی و بلدل شوحی و صوفر نعماتی بوشوییدی و اونچی کی خوداوند بوگفته بو انجام بدهیدی و خوداوند ایوب دعای ایجابت بوکود.

خوداوند ایوب برکت دهه

۱۰ وختی ایوب خو رفقان ره دوعا بوکوده، خوداوند خوروم روزان اون ره واگردانه و دو برابر ویشتر جه او چیزانی کی ایوب داشتی اون ببخشه. ۱۱ توما اون براران و خاخوران و اون قدیم رفقان اون ورجا بامویدی و اون خانه دورون اون امره بوخوردید. اوشان، جه خاطر توما او بدبختیانی کی خودا اون سر باورده بو اون امره همدیلی بوکودید و اون آرام کودید و هر کودام، ایتا سکه نقره و ایتا حلقه طلا اون فادهیدی.
 ۱۲ خوداوند، ایوب آخر عمری ویشتر جه اون اولی روزان برکت بده. ایوب صاب چارده هیزارتا گوسفند، شیش هیزارتا شوتور، هیزارتا جوفت گاب و هیزارتا ماده اولاغ بوبوسته ۱۳ و هطویم صاب هفتا پسر و سه تا دختر. ۱۴ اولی دختر «یمیمه»، دوومی «قصیعه» و سومی «قرن هقوک» نام بنه.
 ۱۵ سرتاسر او سرزمین دورون ایوب دختران مانستن خوشگل کوران پیدا نوبوستیدی و اوشان پترم هر چی کی خو پسران میان ارث و میراث توخس بوکوده، هوطویم خو دختران فاده. ۱۶ بآزین ایوب صد و چل سال عمر بوکوده؛ خو نوهیان و خو نبیرهیان تا چار پوشت بیده ۱۷ و وختی بمرده، پیر و ستر بو.